

استاندارد بين المللی حسابداري 1
ارائه صورتهای مالی

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1
ارائه صورتهای مالی

فهرست مندرجات

<u>از بند</u>	
1	هدف
2	دامنه کاربرد
7	تعاریف
9	صورتهای مالی
9	هدف صورتهای مالی
10	مجموعه کامل صورتهای مالی
15	ویژگیهای عمومی
15	ارائه منصفانه و رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی
25	تداوم فعالیت
27	مبنای تعهدی حسابداری
29	اهمیت و تجمیع
32	تهاتر
36	تناوب گزارشگری
38	اطلاعات مقایسه‌ای
45	ثبات رویه در ارائه
47	ساختار و محتوا
47	مقدمه
49	تشخیص صورتهای مالی
54	صورت وضعیت مالی
54	اطلاعات قابل ارائه در صورت وضعیت مالی
60	تفکیک اقلام به جاری و غیرجاری
66	داراییهای جاری
69	بدهیهای جاری
77	اطلاعات قابل ارائه در صورت وضعیت مالی یا در یادداشتهای توضیحی
81الف	صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع
82	اطلاعات قابل ارائه در بخش سود یا زیان دوره یا در صورت سود یا زیان
82الف	اطلاعات قابل ارائه در بخش سایر اقلام سود و زیان جامع
88	سود یا زیان دوره
90	سایر اقلام سود و زیان جامع دوره
97	اطلاعات قابل ارائه در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی
106	صورت تغییرات در حقوق مالکانه
106	اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1
ارائه صورتهای مالی

فهرست مندرجات

<u>از بند</u>	
106 الف	اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی
111	صورت جریانهای نقدی
112	یادداشتهای توضیحی
112	ساختار
117	افشای رویه‌های حسابداری
125	منابع عدم اطمینان برآوردها
134	سرمایه
136 الف	ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است
137	سایر موارد افشا
139	تاریخ گذار و اجرا
140	کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 (تجدیدنظرشده در سال 2003)

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

هدف

1. این استاندارد، مبنای ارائه صورتهای مالی با مقاصد عمومی را مقرر می‌کند تا از قابل مقایسه بودن آن با صورتهای مالی دوره‌های قبل واحد تجاری و نیز با صورتهای مالی سایر واحدهای تجاری اطمینان حاصل شود. این استاندارد، الزامات کلی درباره ارائه صورتهای مالی، رهنمودهایی درباره ساختار و حداقل الزامات مربوط به محتوای آنها را تعیین می‌کند.

دامنه کاربرد

2. واحد تجاری باید این استاندارد را در تهیه و ارائه صورتهای مالی با مقاصد عمومی بر اساس استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بکار گیرد.

3. سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، الزامات شناخت، اندازه‌گیری و افشای معاملات و سایر رویدادهای خاص را تعیین می‌کند.

4. این استاندارد در مورد ساختار و محتوای صورتهای مالی میان‌دوره‌ای فشرده که طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 34 گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای تهیه می‌شود، کاربرد ندارد. با وجود این، بندهای 15 تا 35 درباره این‌گونه صورتهای مالی کاربرد دارد. این استاندارد بطور یکسان برای تمام واحدهای تجاری، از جمله واحدهایی که صورتهای مالی تلفیقی طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 10 صورتهای مالی تلفیقی و واحدهایی که صورتهای مالی جداگانه طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 صورتهای مالی جداگانه ارائه می‌کنند، کاربرد دارد.

5. در این استاندارد از اصطلاحاتی استفاده می‌شود که برای واحدهای انتفاعی، از جمله واحدهای تجاری بخش عمومی مناسب است. چنانچه واحدهایی با فعالیتهای غیرانتفاعی در بخش خصوصی یا بخش عمومی این استاندارد را بکار گیرند، ممکن است تغییراتی در عناوین صورتهای مالی و برخی اقلام اصلی مندرج در آنها ضرورت یابد.

6. همچنین، ممکن است در واحدهای تجاری که طبق تعاریف استاندارد بین‌المللی حسابداری 32 ابزارهای مالی: ارائه، فاقد حقوق مالکانه می‌باشند (مانند برخی صندوقهای مشترک سرمایه‌گذاری) و واحدهای تجاری که سهام سرمایه آنها حقوق مالکانه نیست (مانند برخی واحدهای تعاونی)، ممکن

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

است تغییراتی برای ارائه حقوق اعضا در صورتهای مالی ضرورت یابد.

تعاریف

7. در این استاندارد، اصطلاحات زیر با معانی مشخص زیر بکار رفته است:

صورتهای مالی با مقاصد عمومی (که از این پس "صورتهای مالی" نامیده می‌شود)، صورتهای مالی است که هدف آن تأمین نیازهای استفاده‌کنندگانی است که در موقعیتی قرار ندارند تا واحد تجاری را ملزم کنند گزارش‌هایی مطابق با نیازهای اطلاعاتی خاص آنها تهیه کند.

غیرعملی بکارگیری یک الزام در صورتی غیرعملی است که واحد تجاری پس از هر گونه تلاش معقول، نتواند آن را بکار گیرد.

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی استانداردها و تفاسیر منتشرشده توسط هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری است. این استانداردها شامل موارد زیر است:

الف. استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی؛

ب. استانداردهای بین‌المللی حسابداری؛

پ. تفاسیر کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی؛ و

ت. تفاسیر کمیته تفاسیر مباحث جاری.¹

با اهمیت موارد عدم ارائه یا ارائه نادرست اقلام در صورتی با اهمیت است که به تنهایی یا در مجموع، بر تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان که بر اساس صورتهای مالی اتخاذ می‌شود، تأثیر بگذارد. اهمیت به اندازه و ماهیت عدم ارائه یا ارائه نادرست بستگی دارد که با توجه به شرایط محیطی در مورد آن قضاوت می‌شود. اندازه یا ماهیت یک قلم، یا ترکیب هر دو، می‌تواند عامل تعیین‌کننده باشد.

ارزیابی این موضوع که آیا عدم ارائه یا ارائه نادرست می‌تواند بر تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان اثر بگذارد و در نتیجه با اهمیت باشد، مستلزم در نظر گرفتن ویژگیهای استفاده‌کنندگان است. طبق بند 25 چارچوب تهیه و ارائه صورتهای مالی²، "فرض می‌شود که استفاده‌کنندگان، درباره فعالیتهای تجاری و اقتصادی و حسابداری آگاهی معقولى دارند و مایلند با تلاش منطقی، اطلاعات را مطالعه کنند." بنابراین، این ارزیابی مستلزم در نظر گرفتن این

¹ تعریف استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، پس از تغییر نامهای صورتگرفته در اساسنامه جدید بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، در سال 2010 تغییر کرد.

² در سپتامبر سال 2010، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری مفاهیم نظری گزارشگری مالی را جایگزین چارچوب کرد. فصل 3 مفاهیم نظری جایگزین بند 25 شد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

است که چگونه به نحو معقولی می‌توان انتظار داشت که تصمیم‌گیریهایی اقتصادی استفاده‌کنندگانی با این ویژگیها، تحت تأثیر قرار گیرد.

یادداشتهای توضیحی شامل اطلاعاتی است افزون بر آنچه در صورت وضعیت مالی، صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، صورت تغییرات در حقوق مالکانه و صورت جریانهای نقدی ارائه شده است. این یادداشتهای اطلاعات توضیحی یا جزئیات اقلام ارائه شده در صورتهای مالی و اطلاعاتی در مورد اقلامی که واجد شرایط لازم برای شناسایی در صورتهای مالی نیست، ارائه می‌دهد.

سایر اقلام سود و زیان جامع در برگیرنده اقلامی از درآمدها و هزینه‌ها (شامل تعدیلات تجدیدطبقه‌بندی) است که سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، شناسایی آنها را در سود یا زیان دوره الزامی یا مجاز نکرده باشد.

اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع، شامل موارد زیر است:
الف. تغییرات در مازاد تجدید ارزیابی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 16 املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات و استاندارد بین‌المللی حسابداری 38 داراییهای نامشهود مراجعه شود)؛

ب. تجدید اندازه‌گیری طرحهای با مزایای معین (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 19 مزایای کارکنان مراجعه شود)؛

پ. سود و زیان ناشی از تسعیر صورتهای مالی عملیات خارجی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 21 آثار تغییر در نرخ ارز مراجعه شود)؛

ت. سود و زیان تجدید اندازه‌گیری داراییهای مالی آماده برای فروش (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 39 ابزارهای مالی: شناخت و اندازه‌گیری مراجعه شود)؛

ث. بخش اثربخش سودها و زیانهای ابزارهای مصون‌سازی در مصون‌سازی جریانهای نقدی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 39 ابزارهای مالی: شناخت و اندازه‌گیری مراجعه شود)

مالکان دارندگان ابزارهایی هستند که به عنوان حقوق مالکانه طبقه‌بندی شده است.

سود یا زیان دوره درآمدها منهای هزینه‌ها، به جز اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع است.

تعدیلات تجدید طبقه‌بندی مبالغی است که در دوره جاری یا دوره‌های قبل، در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده است و در دوره جاری، به سود یا زیان دوره منتقل می‌شود.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

مجموع سود و زیان جامع تغییر در حقوق مالکانه طی دوره در نتیجه معاملات و سایر رویدادها، به جز تغییرات ناشی از معامله با مالکان به عنوان مالک است.

مجموع سود و زیان جامع، متشکل از تمام اجزای "سود یا زیان دوره" و "سایر اقلام سود و زیان جامع" است.

8. اگرچه این استاندارد از اصطلاحات "سایر اقلام سود و زیان جامع"، "سود یا زیان دوره" و "مجموع سود و زیان جامع" استفاده می‌کند، اما واحد تجاری می‌تواند برای توصیف این ارقام از اصطلاحات دیگری استفاده کند، مشروط بر اینکه مفهوم مورد نظر را به روشنی ارائه باشد. برای مثال، ممکن است واحد تجاری برای توصیف سود یا زیان دوره، از اصطلاح "سود خالص" استفاده کند.

8 الف. اصطلاحات زیر در استاندارد بین‌المللی حسابداری 32 ابزارهای مالی: ارائه، توضیح داده شده و در این استاندارد با معانی مشخص شده در استاندارد بین‌المللی حسابداری 32 بکار رفته است:

الف. ابزار مالی قابل فروش به ناشر، که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی می‌شود (به بندهای 16 الف و 16 ب استاندارد بین‌المللی حسابداری 32 مراجعه شود)

ب. ابزاری که واحد تجاری را متعهد می‌کند تا سهم متناسبی از خالص داراییهای واحد تجاری را تنها در زمان تسویه، به طرف دیگر تحویل دهد و به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی می‌شود (به بندهای 16 پ و 16 ت استاندارد بین‌المللی حسابداری 32 مراجعه شود).

صورتهای مالی

هدف صورتهای مالی

9. صورتهای مالی، ارائه ساختاریافته وضعیت مالی و عملکرد مالی واحد تجاری است. هدف صورتهای مالی، ارائه اطلاعاتی درباره وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریانهای نقدی واحد تجاری است که برای تصمیم‌گیریهای اقتصادی طیف گسترده‌ای از استفاده‌کنندگان مفید باشد. همچنین صورتهای مالی نتایج مباشرت مدیریت نسبت به منابعی که به آن سپرده شده است را نشان می‌دهد. برای دستیابی به این هدف، صورتهای مالی اطلاعات زیر را درباره واحد تجاری ارائه می‌کند:

الف. داراییها؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

ب. بدهیها؛

پ. حقوق مالکانه؛

ت. درآمدها و هزینه‌ها، شامل سودها و زیانها؛

ث. آورده و ستانده مالکان به عنوان مالک؛ و

ج. جریانهای نقدی.

این اطلاعات، همراه با سایر اطلاعات مندرج در یادداشت‌های توضیحی، به استفاده‌کنندگان صورتهای مالی برای پیش‌بینی جریانهای نقدی واحد تجاری در آینده، به ویژه زمانبندی و قطعیت آنها، کمک می‌کند.

مجموعه کامل صورتهای مالی

10. مجموعه کامل صورتهای مالی شامل موارد زیر است:

الف. صورت وضعیت مالی به تاریخ پایان دوره؛

ب. صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع برای دوره؛

پ. صورت تغییرات در حقوق مالکانه برای دوره؛

ت. صورت جریانهای نقدی برای دوره،

ث. یادداشت‌های توضیحی، شامل خلاصه اهم رویه‌های حسابداری و سایر اطلاعات توضیحی؛

ثالف. اطلاعات مقایسه‌ای دوره قبل طبق بندهای 38 و 38الف؛ و

ج. صورت وضعیت مالی به تاریخ ابتدای دوره قبل، چنانچه واحد تجاری یک رویه حسابداری را با تسری به گذشته بکار گیرد یا اقلام صورتهای مالی را با تسری به گذشته تجدید ارائه نماید، یا اقلام صورتهای مالی را طبق بندهای 40الف تا 40ت تجدید طبقه‌بندی کند.

واحد تجاری می‌تواند برای صورتهای مالی از عناوینی متفاوت با عناوین بکار رفته در این استاندارد استفاده کند. برای مثال، واحد تجاری ممکن است به جای "صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع"، از "صورت سود و زیان جامع" استفاده نماید.

10الف. ممکن است واحد تجاری برای سود یا زیان دوره و سایر اقلام سود و زیان جامع، صورت مالی واحد ارائه کند که در آن، سود یا زیان دوره و سایر اقلام سود و زیان جامع، در دو بخش نشان داده می‌شود. این بخشها باید همراه با یکدیگر ارائه شود به‌گونه‌ای که بلافاصله پس از بخش اول، بخش سایر اقلام سود و زیان جامع درج شود. ممکن است واحد تجاری بخش سود یا زیان دوره را در صورت سود یا زیان جداگانه‌ای ارائه کند. در این حالت، صورت سود یا زیان جداگانه باید بلافاصله قبل از صورتی قرار گیرد که اقلام سود و زیان جامع را ارائه می‌کند و با سود یا زیان دوره شروع می‌شود.

11. واحد تجاری باید در مجموعه کامل صورتهای مالی، تمام صورتهای مالی را با اهمیت یکسان ارائه کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

12. [حذف شد]

13. بسیاری از واحدهای تجاری، خارج از صورتهای مالی، بررسیهای مالی مدیریت را ارائه می‌کنند که در آن، ویژگیهای اصلی عملکرد مالی و وضعیت مالی واحد تجاری و عدم اطمینانهای عمده پیش روی واحد تجاری، توصیف می‌شود. این گزارش می‌تواند شامل بررسی موارد زیر باشد:

الف. عوامل اصلی و اثرگذار تعیین‌کننده عملکرد مالی، شامل تغییرات در محیط فعالیت واحد تجاری، واکنش واحد تجاری به این تغییرات و آثار آنها، و خط مشی سرمایه‌گذاری واحد تجاری برای حفظ و بهبود عملکرد مالی، از جمله خط مشی تقسیم سود؛

ب. منابع تأمین مالی واحد تجاری و نسبت مورد انتظار بدهیها به حقوق مالکانه؛ و

پ. منابع واحد تجاری که طبق اسـتـانـدارد های بین‌المللی گزارشگری مالی، در صورت وضعیت مالی شناسایی نمی‌شود.

14. بسیاری از واحدهای تجاری، خارج از صورتهای مالی، گزارشها و صورتهایی از قبیل گزارشهای زیستمحیطی و صورتهای ارزش افزوده را نیز ارائه می‌کنند، به‌خ‌صوص در صنایعی که عوامل زیستمحیطی، از اهمیت برخوردار است و کارکنان، گروه مهمی از استفاده‌کنندگان را تشکیل می‌دهند. گزارشها و صورتهایی که خارج از صورتهای مالی ارائه می‌شود در دامنه کاربرد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی قرار نمی‌گیرد.

ویژگیهای عمومی

ارائه منصفانه و رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی

15. صورتهای مالی باید وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریانهای نقدی واحد تجاری را بطور منصفانه ارائه کند. ارائه منصفانه مستلزم بیان صادقانه آثار معاملات، سایر رویدادها و شرایط طبق تعاریف و معیارهای شناخت داراییها، بدهیها، درآمدها و هزینه‌های مندرج در چارچوب³ است. فرض بر این است که بکارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، و در صورت لزوم افشای اطلاعات بیشتر، منجر به ارائه منصفانه صورتهای مالی می‌شود.

³ در بندهای 15 تا 24، به هدف صورتهای مالی در چارچوب [تهیه و ارائه صورتهای مالی] اشاره شده است. در سپتامبر سال 2010، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری، مفاهیم نظری گزارشگری مالی را جایگزین چارچوب کرد که به موجب آن، هدف گزارشگری مالی با مقاصد عمومی، جایگزین هدف صورتهای مالی شد. به فصل 1 مفاهیم نظری مراجعه شود.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

16. واحد تجاری که صورتهای مالی آن طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه می‌شود، باید با عبارتی صریح و بی‌قید و شرط، این مطابقت را در یادداشت‌های توضیحی بیان کند. واحد تجاری نباید در صورتهای مالی اظهار نماید که صورتهای مالی طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی است، مگر اینکه این صورتهای تمام الزامات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مطابقت داشته باشد.

17. تقریباً در تمام شرایط، واحد تجاری با رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مربوط، به ارائه منصفانه دست می‌یابد. علاوه بر این، ارائه منصفانه واحد تجاری را ملزم می‌کند که:

الف. رویه‌های حسابداری را طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات انتخاب و اعمال نماید. استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، سلسله مراتب رهنمودهای معتبر را تعیین می‌کند که مدیریت در نبود استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی که بطور مشخص برای یک قلم کاربرد دارد، مورد توجه قرار می‌دهد.

ب. اطلاعات، از جمله رویه‌های حسابداری را به‌گونه‌ای مربوط، قابل اتکا، قابل مقایسه و قابل فهم ارائه کند.

پ. در مواردی که رعایت الزامات خاصی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای بهبود درک استفاده‌کنندگان صورتهای مالی از تأثیر معاملات خاص، سایر رویدادها و شرایط، بر وضعیت مالی و عملکرد مالی واحد تجاری کافی نباشد، موارد بیشتری را افشا کند.

18. واحد تجاری نمی‌تواند بکارگیری رویه‌های نامناسب حسابداری را با افشای رویه‌های حسابداری استفاده‌شده یا از طریق توصیف در یادداشت‌های توضیحی جبران کند.

19. در شرایط بسیار نادر که مدیریت به این نتیجه می‌رسد که رعایت یک الزام از یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، آنقدر همراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی، مندرج در چارچوب، ناسازگار است، انحراف واحد تجاری از آن الزام، به شیوه تعیین‌شده در بند 20 الزامی است، به شرط آنکه مقررات مربوط، چنین انحرافی را الزامی کند یا مانع آن نشود.

20. در صورت انحراف واحد تجاری طبق بند 19، موارد زیر باید افشا شود:

الف. اینکه مدیریت به این نتیجه رسیده است که صورتهای مالی، وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریانهای نقدی واحد تجاری را بطور منصفانه ارائه می‌کند؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

ب. اینکه واحد تجاری به استثنای انحراف از یک الزام خاص جهت دستیابی به ارائه منصفانه، استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مربوط را رعایت کرده است؛

پ. عنوان استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی که واحد تجاری از آن منحرف شده است، ماهیت انحراف، شامل نحوه عمل حسابداری مقرر در آن استاندارد، دلیل اینکه چرا در آن شرایط آن نحوه عمل آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی، مندرج در چارچوب، ناسازگار می‌باشد و نحوه عمل حسابداری استفاده شده؛ و

ت. در هر یک از دوره‌های ارائه‌شده، اثر مالی انحراف بر هر یک از اقلام صورتهای مالی با فرض رعایت الزام استاندارد حسابداری مربوط.

21. چنانچه واحد تجاری در یکی از دوره‌های گذشته، از یک الزام مندرج در یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی منحرف شده باشد و آن انحراف بر مبالغ شناسایی شده در صورتهای مالی دوره جاری مؤثر باشد، باید موارد تعیین‌شده در بند 20 (پ) و (ت) را افشا کند.

22. برای مثال، بند 21 زمانی کاربرد دارد که در یکی از دوره‌های گذشته، واحد تجاری از یک الزام مندرج در یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی برای اندازه‌گیری داراییها یا بدهیها، منحرف شده باشد و آن انحراف، اندازه‌گیری تغییر در داراییها و بدهیهای شناسایی شده در صورتهای مالی دوره جاری را تحت تأثیر قرار دهد.

23. در شرایط بسیار نادر که مدیریت واحد تجاری به این نتیجه می‌رسد که رعایت یک الزام از یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی، مندرج در چارچوب، ناسازگار می‌باشد، اما مقررات مربوط، انحراف از این الزام را منع می‌کند، واحد تجاری باید تا حد ممکن جنبه‌های گمراه‌کننده متصور از رعایت آن الزام را با افشای موارد زیر کاهش دهد:

الف. عنوان استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی مورد نظر، ماهیت الزام و دلیل اینکه چرا مدیریت به این نتیجه رسیده است که رعایت آن الزام آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی مندرج در چارچوب ناسازگار است؛ و

ب. در هر یک از دوره‌های ارائه‌شده، تعدیلات اقلیمی از صورتهای مالی که از نظر مدیریت برای دستیابی به ارائه منصفانه ضروری است.

24. به منظور رعایت بندهای 19 تا 23، یک قلم از اطلاعات، زمانی با هدف صورتهای مالی ناسازگار خواهد بود که بطور صادقانه معرف معاملات، سایر رویدادها و شرایطی نباشد که مدعی بیان آن است یا به‌گونه‌ای معقول انتظار می‌رود بیان کند، و در نتیجه بتواند تصمیمات اقتصادی

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

استفاده‌کنندگان صورتهای مالی را تحت تأثیر قرار دهد. مدیریت برای ارزیابی این موضوع که آیا رعایت الزام خاص در یک استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، آنقدر گمراه‌کننده است که با هدف صورتهای مالی مندرج در چارچوب ناسازگار باشد، موارد زیر را مورد توجه قرار می‌دهد:

الف. دلیل عدم دستیابی به هدف صورتهای مالی در شرایط خاص؛ و

ب. تفاوت شرایط واحد تجاری با شرایط سایر واحدهای تجاری که آن الزام را رعایت می‌کنند. اگر سایر واحدهای تجاری در شرایط مشابه این الزام را رعایت می‌کنند، این فرض قابل رد وجود دارد که رعایت آن الزام توسط واحد تجاری آنقدر گمراه‌کننده نیست که با هدف صورتهای مالی مندرج در چارچوب ناسازگار باشد.

تداوم فعالیت

25. مدیریت در زمان تهیه صورتهای مالی باید توانایی واحد تجاری را برای تداوم فعالیت ارزیابی کند. واحد تجاری باید صورتهای مالی را بر مبنای تداوم فعالیت تهیه کند، مگر اینکه مدیریت قصد انحلال واحد تجاری یا توقف عملیات را داشته باشد یا گزینه واقع‌بینانه دیگری نداشته باشد. زمانی که مدیریت در ارزیابیهای خود، از عدم اطمینان بااهمیت در ارتباط با رویدادها و شرایطی آگاه است که ممکن است نسبت به توانایی تداوم فعالیت واحد تجاری، تردید اساسی ایجاد کند، واحد تجاری باید این عدم اطمینان را افشا کند. هنگامی که واحد تجاری صورتهای مالی را بر مبنای تداوم فعالیت تهیه نمی‌کند، باید این واقعیت را همراه با مبنای تهیه صورتهای مالی و دلایل عدم تداوم فعالیت واحد تجاری، افشا کند.

26. مدیریت برای ارزیابی مناسب بودن فرض تداوم فعالیت، تمام اطلاعات در دسترس درباره حداقل دوازده ماه آینده پس از پایان دوره گزارشگری، و نه محدود به آن، را در نظر می‌گیرد. میزان بررسی این اطلاعات، به واقعیت‌های مربوط به هر مورد بستگی دارد. در مواردی که واحد تجاری سابقه عملیات سودآور و دسترس آسان به منابع مالی داشته باشد، ممکن است بدون تجزیه و تحلیل تفصیلی به این نتیجه برسد که حسابداری بر مبنای تداوم فعالیت مناسب است. در سایر موارد، مدیریت برای قانع شدن نسبت به مناسب بودن مبنای تداوم فعالیت، ممکن است نیاز به بررسی طیف گسترده‌ای از عوامل مربوط به سودآوری جاری و مورد انتظار، جدول زمانبندی پرداخت بدهیها و منابع بالقوه جایگزین تأمین مالی داشته باشد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

مبنای تعهدی در حسابداری

27. واحد تجاری، صورتهای مالی خود را، به استثنای اطلاعات جریانهای نقدی، باید بر مبنای تعهدی تهیه کند.

28. واحد تجاری هنگام استفاده از مبنای تعهدی در حسابداری، اقلامی را به عنوان دارایی، بدهی، حقوق مالکانه، درآمد و هزینه (عناصر صورتهای مالی) شناسایی می‌کند که تعاریف و معیارهای شناخت آن عناصر طبق چارچوب⁴ احراز شده باشد.

اهمیت و تجمیع

29. واحد تجاری باید هر طبقه با اهمیت از اقلام مشابه را بطور جداگانه ارائه کند. واحد تجاری باید اقلامی را که ماهیت یا کارکرد مشابه ندارند، به طور جداگانه ارائه کند مگر آنکه این اقلام بی‌اهمیت باشند.

30. صورتهای مالی، نتیجه پردازش تعداد زیادی از معاملات یا سایر رویدادها است که بر اساس ماهیت یا کارکرد، در طبقاتی تجمیع می‌شود. آخرین مرحله از فرایند تجمیع و طبقه‌بندی، ارائه اطلاعات فشرده و طبقه‌بندی شده‌ای است که اقلام اصلی صورتهای مالی را تشکیل می‌دهد. اگر یک قلم اصلی به تنهایی با اهمیت نباشد، با اقلام دیگر در متن صورتهای مالی یا یادداشتهای توضیحی تجمیع می‌شود. اگر اهمیت یک قلم آنقدر نباشد که ارائه جداگانه آن را در صورتهای مالی توجیه کند، ممکن است افشای جداگانه آن را در یادداشتهای توضیحی توجیه‌پذیر نماید.

30 الف. هنگام به‌کارگیری این استاندارد و سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، واحد تجاری باید با در نظر گرفتن تمام واقعیتها و شرایط موجود، درباره اینکه چگونه اطلاعات در صورتهای مالی تجمیع شود و کدام اطلاعات در یادداشتهای توضیحی درج گردد، تصمیم‌گیری کند. واحد تجاری نباید با پنهان کردن اطلاعات با اهمیت در میان اطلاعات بی‌اهمیت یا با تجمیع اقلام با اهمیتی که ماهیت و کارکرد متفاوت دارند، از قابلیت درک صورتهای مالی بکاهد.

31. برخی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مشخص می‌کنند که کدام اطلاعات در متن صورتهای مالی و کدام اطلاعات در یادداشتهای توضیحی ارائه شود. واحد تجاری در صورتی باید اطلاعات الزامی طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را افشا کند که آن اطلاعات با اهمیت باشد. این موضوع، حتی در مواردی که استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی حاوی الزامات خاصی باشد یا حداقل

⁴ در سپتامبر سال 2010، مفاهیم نظری جایگزین آن شد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

الزامات را تعیین کند، مصداق دارد. همچنین، در مواردی که رعایت الزامات خاصی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای درک استفاده‌کنندگان صورتهای مالی از تأثیر معاملات خاص، سایر رویدادها و شرایط بر وضعیت مالی و عملکرد مالی واحد تجاری کافی نباشد، واحد تجاری باید افشای موارد بیشتر را مورد توجه قرار دهد.

تهاتر

32. واحد تجاری نباید داراییها و بدهیها یا درآمدها و هزینهها را با یکدیگر تهاتر کند، مگر اینکه طبق یکی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، تهاتر آنها الزامی یا مجاز باشد.

33. واحد تجاری داراییها و بدهیها، و درآمدها و هزینهها را جداگانه گزارش می‌کند. تهاتر در صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در صورت وضعیت مالی، موجب کاهش توانایی درک استفاده‌کنندگان از معاملات انجام شده، سایر رویدادها و شرایط و ارزیابی جریانهای نقد آتی واحد تجاری می‌شود، به استثنای مواردی که تهاتر، محتوای معامله یا رویدادی دیگر را منعکس می‌کند. اندازه‌گیری داراییها پس از کسر اقلام کاهنده ارزش برای مثال، ذخیره نابابی موجودیها و ذخیره مطالبات مشکوک‌الوصول دریافتنی‌ها- تهاتر محسوب نمی‌شود.

34. استاندارد بین‌المللی حسابداری 18 درآمد عملیاتی، درآمد عملیاتی را تعریف می‌کند و واحد تجاری را ملزم می‌نماید درآمد عملیاتی را به ارزش منصفانه مابه‌ازای دریافتی یا دریافتنی با احتساب هرگونه تخفیف تجاری و تخفیف مقداری اعطایی اندازه‌گیری کند. واحد تجاری در روال عادی فعالیت‌های خود معاملات دیگری انجام می‌دهد که درآمد عملیاتی ایجاد نمی‌کند، اما همراه با انجام فعالیت‌های اصلی مولد درآمد عملیاتی انجام می‌شود. واحد تجاری نتایج این گونه معاملات را با تهاتر درآمدها و هزینه‌های مربوط ناشی از آن معاملات ارائه می‌کند، به شرط آنکه این نحوه ارائه، نشان‌دهنده محتوای معامله یا رویدادی دیگر باشد. برای مثال:

الف. واحد تجاری سود و زیان حاصل از واگذاری داراییهای غیرجاری مانند سرمایه‌گذاریها و داراییهای عملیاتی را از طریق کسر نمودن مبلغ دفتری دارایی و هزینه‌های فروش مربوط از عواید فروش دارایی ارائه می‌کند.

ب. واحد تجاری ممکن است مخارج مرتبط با ذخایر شناسایی‌شده طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 37

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

ذخایر، بدهیهای احتمالی و داراییهای احتمالی که بر اساس توافق قراردادی با اشخاص ثالث (برای مثال، ضمانتنامه) تسویه می‌شود را با پرداختهای شخص ثالث تهاتر کند.

35. افزون بر این، واحد تجاری سودها و زیانهای گروهی از معاملات مشابه، برای مثال، سودها و زیانهای مبادله ارزی یا سودها و زیانهای حاصل از ابزارهای مالی نگهداری شده برای مبادله را به صورت خالص ارائه می‌کند. با وجود این، چنانچه این سودها و زیانها با اهمیت باشد، واحد تجاری آنها را بطور جداگانه ارائه می‌کند.

تناوب گزارشگری

36. واحد تجاری باید مجموعه کامل صورتهای مالی (شامل اطلاعات مقایسه‌ای) را حداقل بطور سالانه ارائه کند. زمانی که واحد تجاری پایان دوره گزارشگری خود را تغییر می‌دهد و صورتهای مالی را برای دوره‌ای طولانی‌تر یا کوتاه‌تر از یکسال ارائه می‌کند، باید افزون بر دوره تحت پوشش صورتهای مالی، موارد زیر را افشا کند:

الف. دلیل استفاده از دوره طولانی‌تر یا کوتاه‌تر؛ و

ب. این واقعیت که مبالغ ارائه‌شده در صورتهای مالی بطور کامل قابل مقایسه نیستند.

37. واحد تجاری بطور معمول صورتهای مالی را همواره برای دوره‌های یک ساله تهیه می‌کند. با وجود این، برخی واحدهای تجاری به دلایل عملی ترجیح می‌دهند، برای مثال، برای دوره 52 هفته‌ای، گزارش تهیه کنند. این استاندارد چنین رویه‌ای را منع نمی‌کند.

اطلاعات مقایسه‌ای

حداقل اطلاعات مقایسه‌ای

38. واحد تجاری باید اطلاعات مقایسه‌ای دوره گذشته را برای تمام مبالغ گزارش شده در صورتهای مالی دوره جاری ارائه کند، مگر در مواردی که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، روش دیگری را مجاز یا الزامی کرده باشد. واحد تجاری باید در صورتی اطلاعات مقایسه‌ای مربوط به اطلاعات تشریحی و توضیحی را افشا کند که برای درک صورتهای مالی دوره جاری مربوط باشد.

38الف. واحد تجاری باید، حداقل، دو صورت وضعیت مالی، دو صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، دو صورت سود یا زیان جداگانه (در صورت ارائه)، دو صورت جریانهای نقدی و دو صورت تغییرات در حقوق مالکانه و یادداشتهای توضیحی مربوط را ارائه نماید.

38ب. در برخی موارد، اطلاعات تشریحی ارائه شده در صورتهای مالی دوره (های) قبل، در دوره جاری همچنان مربوط تلقی می‌شود. برای مثال، واحد تجاری جزئیات دعاوی حقوقی،

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

نتایجی که در پایان دوره قبل نامعلوم بود و اکنون حل شده است را در دوره جاری افشا می‌کند. ممکن است استفاده‌کنندگان، از افشای اطلاعات درباره اینکه در پایان دوره قبل عدم اطمینان وجود داشته و از افشای اطلاعات درباره گام‌هایی که طی دوره برای رفع این عدم اطمینان برداشته شده است، منتفع شوند.

اطلاعات مقایسه‌ای بیشتر

38پ. واحد تجاری ممکن است علاوه بر حداقل صورتهای مالی مقایسه‌ای الزامی در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، اطلاعات مقایسه‌ای دیگری نیز ارائه کند، مشروط بر اینکه اطلاعات مزبور، طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه شده باشد. این اطلاعات مقایسه‌ای می‌تواند شامل یک یا چند صورت مالی اشاره شده در بند 10 باشد، اما لازم نیست که آنها مجموعه کامل صورتهای مالی را تشکیل دهند. در این‌گونه موارد، واحد تجاری باید برای این صورتهای اضافه شده، یادداشتهای توضیحی مربوط را ارائه کند.

38ت. برای مثال، ممکن است یک واحد تجاری صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع سوم را نیز ارائه کند (از طریق ارائه دوره جاری، دوره قبل و یک دوره مقایسه‌ای اضافی). اما این واحد تجاری ملزم به ارائه صورت وضعیت مالی سوم، صورت جریانهای نقدی سوم یا صورت تغییرات در حقوق مالکانه سوم (یعنی صورت مالی مقایسه‌ای اضافی) نمی‌باشد. واحد تجاری مزبور باید در یادداشتهای توضیحی صورتهای مالی، اطلاعات مقایسه‌ای مربوط به صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع اضافی مزبور را ارائه نماید.

39 تا 40. [حذف شد]

تغییر در رویه‌های حسابداری، تجدید ارائه با تسری به گذشته یا تجدید طبقه‌بندی

40الف. واحد تجاری در صورتی باید علاوه بر حداقل صورتهای مالی مقایسه‌ای مقرر در بند 38الف، سومین صورت وضعیت مالی را به تاریخ ابتدای دوره قبل ارائه کند که:

الف. یک رویه حسابداری را با تسری به گذشته بکار گیرد، اقلامی از صورتهای مالی را با تسری به گذشته تجدید ارائه نماید یا اقلامی در صورتهای مالی را تجدید طبقه‌بندی کند؛ و

ب. بکارگیری رویه حسابداری با تسری به گذشته، تجدید ارائه با تسری به گذشته یا تجدید طبقه‌بندی، بر اطلاعات مندرج در صورت وضعیت مالی در ابتدای دوره قبل، اثر بااهمیتی داشته باشد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

40ب. در شرایط توصیف‌شده در بند 40الف، واحد تجاری باید سه صورت وضعیت مالی به تاریخهای زیر ارائه کند:

الف. پایان دوره جاری؛

ب. پایان دوره قبل؛ و

پ. ابتدای دوره قبل.

40پ. هرگاه واحد تجاری، طبق بند 40الف، ملزم به ارائه یک صورت وضعیت مالی اضافی باشد، باید اطلاعات مقرر در بندهای 41 تا 44 و استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 را ارائه کند. اما نیازی به ارائه یادداشتهای توضیحی مربوط به صورت وضعیت مالی آغازین به تاریخ ابتدای دوره قبل نیست.

40ت. تاریخ صورت وضعیت مالی آغازین، باید ابتدای دوره قبل باشد، صرفنظر از اینکه صورتهای مالی واحد تجاری، اطلاعات مقایسه‌ای دوره‌های قبلتر را ارائه می‌کند یا خیر (مجاز طبق بند 38پ).

41. چنانچه واحد تجاری ارائه یا طبقه‌بندی اقلام را در صورتهای مالی خود را تغییر دهد، باید مبالغ مقایسه‌ای نیز باید تجدید طبقه‌بندی شود، مگر اینکه تجدید طبقه‌بندی غیرعملی باشد. هنگامی که واحد تجاری مبالغ مقایسه‌ای را تجدید طبقه‌بندی می‌کند، موارد زیر، از جمله به تاریخ ابتدای دوره قبل، باید افشا شود:

الف. ماهیت تجدید طبقه‌بندی؛

ب. مبلغ هر قلم یا هر طبقه از اقلام که تجدید طبقه‌بندی می‌شود؛
و

پ. دلیل تجدید طبقه‌بندی.

42. هنگامی که تجدید طبقه‌بندی مبالغ مقایسه‌ای غیرعملی باشد، واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

الف. دلیل عدم تجدید طبقه‌بندی آن مبالغ؛ و

ب. ماهیت تعدیلات، اگر تجدید طبقه‌بندی مبالغ انجام می‌شد.

43. افزایش قابلیت مقایسه بین‌دوره‌ای اطلاعات، به ویژه با ایجاد امکان ارزیابی روندها در اطلاعات مالی برای مقاصد پیش‌بینی، به استفاده‌کنندگان در تصمیم‌گیریهای اقتصادی کمک می‌کند. در برخی شرایط، تجدید طبقه‌بندی اطلاعات مقایسه‌ای مربوط به دوره خاصی در گذشته به منظور قابلیت مقایسه با دوره جاری، غیرعملی است. برای مثال، ممکن است واحد تجاری در دوره (های) گذشته، داده‌ها را به‌گونه‌ای جمع‌آوری نکرده باشد که تجدید طبقه‌بندی امکان‌پذیر گردد و ممکن است تهیه مجدد اطلاعات غیرعملی باشد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

44. استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، تعدیلات الزامی در اطلاعات مقایسه‌ای هنگام تغییر در رویه حسابداری یا اصلاح اشتباه توسط واحد تجاری را تعیین می‌کند.

ثبات رویه در ارائه

45. واحد تجاری نباید ارائه و طبقه‌بندی اقلام مندرج در صورتهای مالی را از دوره‌ای به دوره دیگر تغییر دهد، مگر آن‌که:

الف. در پی تغییر عمده در ماهیت عملیات واحد تجاری یا بررسی صورتهای مالی آن، مناسب‌تر بودن نحوه دیگری از ارائه و طبقه‌بندی، با توجه به معیارهای انتخاب و بکارگیری رویه‌های حسابداری در استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، واضح باشد؛ یا

ب. یکی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، تغییر در ارائه را الزامی کند.

46. برای مثال، تحصیل یا واگذاری عمده یا بررسی نحوه ارائه صورتهای مالی، ممکن است ارائه صورتهای مالی به گونه‌ای متفاوت را ایجاد کند. برای آنکه قابلیت مقایسه مخدوش نشود، واحد تجاری فقط هنگامی نحوه ارائه صورتهای مالی را تغییر می‌دهد که نحوه ارائه جدید، برای استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، اطلاعات قابل اتکا و مربوطتری را فراهم کند و تداوم ساختار تجدیدنظرشده محتمل باشد. هنگام اعمال چنین تغییراتی در نحوه ارائه، واحد تجاری اطلاعات مقایسه‌ای را طبق بندهای 41 و 42، تجدید طبقه‌بندی می‌کند.

ساختار و محتوا

مقدمه

47. این استاندارد، افشاهای خاص در صورت وضعیت مالی یا صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، یا صورت تغییرات در حقوق مالکانه و افشای سایر اقلام اصلی در این صورتهای یا در یادداشتهای توضیحی را الزامی می‌نماید. استاندارد بین‌المللی حسابداری 7 صورت جریانهای نقدی، الزامات ارائه اطلاعات جریانهای نقدی را تعیین می‌کند.

48. برخی مواقع واژه «افشا» در این استاندارد، با مفهومی گسترده استفاده می‌شود و اقلام ارائه‌شده در صورتهای مالی را دربرمی‌گیرد. برخی موارد افشا نیز طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی الزامی شده است. به جز مواردی که در این استاندارد یا در سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی خلاف آن تصریح

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

شده باشد این‌گونه افشاها می‌تواند در صورتهای مالی انجام شود.

تشخیص صورتهای مالی

49. صورتهای مالی باید به وضوح از سایر اطلاعاتی که همراه آن در یک مجموعه انتشار می‌یابد، قابل تشخیص و تمایز باشد.

50. استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی فقط در مورد صورتهای مالی کاربرد دارد و لزوماً برای سایر اطلاعات ارائه‌شده در گزارش سالانه، اطلاعات ارائه‌شده به نهادهای نظارتی یا سایر گزارش‌ها کاربرد ندارد. بنابراین، برای استفاده‌کنندگان اهمیت دارد که بتوانند اطلاعات تهیه شده طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را از سایر اطلاعاتی که می‌تواند برای آنان مفید باشد اما مشمول آن الزامات نیست، متمایز کنند.

51. واحد تجاری باید هر یک از صورتهای مالی و یادداشتهای توضیحی را به وضوح مشخص کند. افزون بر این، واحد تجاری باید اطلاعات زیر را به‌گونه‌ای بارز منعکس کند و در صورت لزوم برای قابل فهم بودن اطلاعات ارائه‌شده، آن را تکرار نماید:

الف. نام واحد گزارشگر یا سایر شناسه‌ها و هرگونه تغییر در آن اطلاعات نسبت به دوره قبل؛

ب. اینکه صورتهای مالی، مربوط به یک واحد تجاری یا گروه واحدهای تجاری است؛

پ. تاریخ پایان دوره گزارشگری یا دوره تحت پوشش مجموعه صورتهای مالی و یادداشتهای توضیحی؛

ت. واحد پول گزارشگری، طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری 21؛ و

ث. سطح گرد کردن مبالغ مندرج در صورتهای مالی.

52. واحد تجاری با ارائه عناوین مناسب برای صفحات، صورتهای مالی، یادداشتهای توضیحی، ستونها و نظایر آن، الزامات بند 51 را رعایت می‌کند. تعیین بهترین نحوه ارائه چنین اطلاعاتی، مستلزم قضاوت است. برای مثال، چنانچه واحد تجاری صورتهای مالی را به صورت الکترونیکی ارائه کند، ممکن است در مواردی از صفحات جداگانه استفاده نشود؛ در این صورت، واحد تجاری برای اطمینان از قابل فهم بودن اطلاعات مندرج در صورتهای مالی، موارد بالا را ارائه می‌کند.

53. واحد تجاری اغلب با ارائه اطلاعات بر حسب هزار یا میلیون واحد پول گزارشگری، قابلیت فهم صورتهای مالی را افزایش می‌دهد. این نحوه عمل تا جایی قابل پذیرش است

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

که واحد تجاری سطح گرد کردن را افشا کند و اطلاعات با اهمیت را حذف نکند.

صورت وضعیت مالی

اطلاعات قابل ارائه در صورت وضعیت مالی

54. صورت وضعیت مالی باید حداقل شامل اقلام اصلی نشان‌دهنده مبالغ زیر باشد:

- الف. املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات؛
- ب. سرمایه‌گذاری در املاک؛
- پ. داراییهای نامشهود،
- ت. داراییهای مالی (به جز مبالغ مندرج در قسمتهای (ث)، (ج) و (خ))؛
- ث. سرمایه‌گذاریهایی که حسابداری آنها با استفاده از روش ارزش ویژه انجام شده است؛
- ج. داراییهای زیستی در دامنه کاربرد استاندارد بین‌المللی حسابداری 41 کشاورزی؛
- چ. موجودیها؛
- ح. دریافتنیهای تجاری و سایر دریافتنیها؛
- خ. موجودی نقد و معادل نقد؛
- د. مجموع داراییهایی که طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 5 داراییهای غیرجاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده، به عنوان نگهداری برای فروش طبقه‌بندی شده است و داراییهای قرار گرفته در مجموعه واحدی که طبق همان استاندارد به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه‌بندی شده است؛
- ذ. پرداختنیهای تجاری و سایر پرداختنیها؛
- ر. ذخایر؛
- ز. بدهیهای مالی (به جز مبالغ مندرج در قسمتهای (ذ) و (ر))؛
- ژ. بدهیها و داراییهای مربوط به مالیات دوره جاری، طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری 12 مالیات بر درآمد؛
- س. بدهیهای مالیات انتقالی و داراییهای مالیات انتقالی طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری 12؛
- ش. بدهیهای مربوط به مجموعه واحدی که طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 5 به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه‌بندی شده است؛
- ص. منافع فاقد حق کنترل، ارائه شده در بخش حقوق مالکانه؛ و
- ض. سرمایه پرداخت شده و اندوخته‌های قابل انتساب به مالکان واحد تجاری اصلی.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

55. اگر ارائه اقلام اصلی (از جمله از طریق تفکیک اقلام اصلی مندرج در بند 54)، عناوین و جمعهای فرعی دیگری برای درک وضعیت مالی واحد تجاری، مربوط باشد، واحد تجاری باید آنها را در صورت وضعیت مالی ارائه کند.

الف. هرگاه واحد تجاری طبق بند 55، جمعهای فرعی ارائه کند، این جمعهای فرعی باید:

الف. متشکل از اقلام اصلی باشد که طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی شناسایی و اندازه‌گیری می‌شود؛

ب. به‌گونه‌ای ارائه و نامگذاری شود که اقلام اصلی تشکیل‌دهنده آن، روشن و قابل درک باشد؛

پ. طبق بند 45، در دوره‌های مختلف یکنواخت باشد؛ و

ت. نسبت به جمعهای فرعی و جمعهای کل الزام‌شده در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای صورت وضعیت مالی، مهم‌تر جلوه داده نشود.

56. چنانچه واحد تجاری، داراییها و بدهیها را در صورت وضعیت مالی به جاری و غیرجاری طبقه‌بندی کند، نباید داراییها (بدهیها) مالیات انتقالی را به عنوان داراییها (بدهیها) جاری تلقی کند.

57. این استاندارد ترتیب یا شکل خاصی برای ارائه اقلام توسط واحد تجاری تجویز نمی‌کند. بند 54، تنها اقلامی را فهرست می‌کند که ماهیت یا کارکرد آنها به اندازه‌ای متمایز است که ارائه جداگانه در صورت وضعیت مالی را توجیه می‌کند. افزون بر این:

الف. اگر اندازه، ماهیت یا کارکرد یک قلم یا مجموعه‌ای از اقلام مشابه به‌گونه‌ای باشد که ارائه جداگانه آن، برای درک وضعیت مالی واحد تجاری مربوط باشد، آن قلم در زمره اقلام اصلی قرار می‌گیرد؛ و

ب. عناوین مورد استفاده یا ترتیب ارائه اقلام یا مجموعه‌ای از اقلام مشابه، ممکن است به دلیل ماهیت واحد تجاری و معاملات آن اصلاح شود تا اطلاعاتی مربوط برای درک وضعیت مالی فراهم کند. برای مثال، ممکن است یک مؤسسه مالی، عناوین بالا را برای فراهم کردن اطلاعات مربوط درباره عملیات مؤسسه مالی، تغییر دهد.

58. واحد تجاری، برای قضاوت جهت ارائه جداگانه اقلام دیگر، موارد زیر را ارزیابی می‌کند:

الف. ماهیت و نقدشوندگی داراییها؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

- ب. کارکرد داراییها در واحد تجاری؛ و
- پ. مبالغ، ماهیت و زمانبندی بدهیها.

59. استفاده از مبانی متفاوت اندازه‌گیری برای طبقات مختلف داراییها، نشان‌دهنده ماهیت یا کارکرد متفاوت آنها است و بنابراین، واحد تجاری آنها را به عنوان اقلام اصلی جداگانه ارائه می‌کند. برای مثال، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 16، طبقات مختلف املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات را می‌توان به بهای تمام شده یا مبالغ تجدید ارزیابی شده، ارائه کرد.

تفکیک اقلام به جاری و غیرجاری

60. واحد تجاری باید داراییهای جاری و غیرجاری، و بدهیهای جاری و غیرجاری را طبق بندهای 66 تا 76، در طبقات جداگانه در صورت وضعیت مالی ارائه کند، مگر در مواردی که ارائه بر مبنای نقدشوندگی، اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر فراهم آورد. در صورت بکارگیری این استثنا، واحد تجاری باید تمام داراییها و بدهیها را به ترتیب نقدشوندگی ارائه کند.

61. صرف‌نظر از روش ارائه انتخاب‌شده، واحد تجاری باید مبلغی را که انتظار می‌رود در مدتی بیش از دوازده ماه بازیافت یا تسویه شود، برای هر یک از اقلام اصلی دارایی و بدهی که مبلغ آنها ترکیب مبالغ زیر است، افشا کند:

- الف. مبالغی که انتظار می‌رود در مدتی که بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری نیست، بازیافت یا تسویه شود، و
- ب. مبالغی که انتظار می‌رود در مدتی بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری بازیافت یا تسویه شود.

62. چنانچه واحد تجاری، کالاها یا خدماتی را در یک چرخه عملیاتی به وضوح قابل تشخیص، عرضه می‌کند، طبقه‌بندی جداگانه داراییها و بدهیهای جاری و غیرجاری در صورت وضعیت مالی، با متمایز کردن خالص داراییهایی که به عنوان سرمایه در گردش، بطور مستمر در جریان است، از خالص داراییهایی که در عملیات بلندمدت واحد تجاری استفاده می‌شود، اطلاعات مفید فراهم می‌کند. همچنین در این رویکرد، داراییهایی که انتظار می‌رود در چرخه عملیاتی جاری به نقد تبدیل شوند و بدهیهایی که قرار است در همان دوره سررسید شوند، برجسته می‌شود.

63. در برخی واحدهای تجاری، نظیر مؤسسه‌های مالی، ارائه داراییها و بدهیها به ترتیب نقد شوندگی، اعم از صعودی یا نزولی، اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر در مقایسه با ارائه جاری و غیرجاری فراهم می‌کند، زیرا واحد تجاری کالاها یا خدمات را در یک چرخه عملیاتی به وضوح قابل تشخیص، عرضه نمی‌کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

64. واحد تجاری در بکارگیری بند 60، مجاز است برخی داراییها و بدهیهای خود را بر اساس طبقه‌بندی جاری و غیرجاری و برخی دیگر را به ترتیب نقدشوندگی ارائه کند، مشروط بر اینکه این اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر باشد. زمانی که واحد تجاری عملیات متنوعی دارد، ممکن است مبنای ترکیبی برای ارائه، مورد نیاز باشد.

65. برای ارزیابی نقدشوندگی و توان پرداخت بدهیهای واحد تجاری، اطلاعات مربوط به تاریخهای مورد انتظار تبدیل داراییها به نقد و تسویه بدهیها، مفید است. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 7 ابزارهای مالی: افشا، افشای تاریخ سررسید داراییهای مالی و بدهیهای مالی را الزامی می‌کند. داراییهای مالی شامل دریافتیهای تجاری و سایر دریافتیها و بدهیهای مالی شامل پرداختیهای تجاری و سایر پرداختیها است. همچنین صرفنظر از اینکه داراییها و بدهیها به صورت جاری یا غیرجاری طبقه‌بندی شده باشد، اطلاعات مربوط به تاریخ مورد انتظار بازیافت داراییهای غیرپولی مانند موجودیها و تاریخ مورد انتظار تسویه بدهیهای مانند ذخایر، مفید است. برای مثال، واحد تجاری مبلغ موجودیهای را که انتظار می‌رود در مدتی بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری بازیافت شود، افشا می‌کند.

داراییهای جاری

66. واحد تجاری هنگامی باید یک دارایی را به عنوان جاری طبقه‌بندی کند که:

الف. انتظار داشته باشد در چرخه عملیاتی عادی، دارایی به نقد تبدیل شود یا قصد فروش یا مصرف آن را داشته باشد؛

ب. دارایی را اساساً با هدف مبادله نگهداری کند؛

پ. انتظار داشته باشد دارایی در مدت دوازده ماه پس از دوره گزارشگری، به نقد تبدیل شود؛ یا

ت. دارایی به صورت نقد یا معادل نقد باشد (طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری 7) مگر اینکه دارایی برای مبادله یا برای تسویه بدهیها، برای حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری، با محدودیت مواجه باشد.

واحد تجاری باید بقیه داراییها را به عنوان غیرجاری طبقه‌بندی کند.

67. این استاندارد، اصطلاح «غیرجاری» را برای داراییهای بلندمدت مشهود، نامشهود و مالی بکار می‌برد. این استاندارد، استفاده از عناوین جایگزین را، مادامی که مفهوم آنها واضح باشد، منع نمی‌کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

68. چرخه عملیاتی واحد تجاری، مدت زمان بین تحصیل داراییها به منظور پردازش و تبدیل آنها به نقد یا معادل نقد است. وقتی چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری به وضوح قابل تشخیص نیست، مدت آن دوازده ماه فرض می‌شود. داراییهای جاری شامل داراییهایی (نظیر موجودیها و دریافتنیهای تجاری) است که در بخشی از چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری فروخته می‌شود، به مصرف می‌رسد یا به نقد تبدیل می‌شود، حتی اگر انتظار نرود که طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری به نقد تبدیل شود. همچنین، داراییهای جاری، داراییهایی که اساساً با هدف مبادله نگهداری می‌شود (برای مثال، برخی داراییهای مالی که طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 39 به عنوان نگهداری شده برای مبادله طبقه‌بندی می‌شود) و حصه جاری داراییهای مالی غیرجاری را در بر می‌گیرد.

بدهیهای جاری

69. واحد تجاری هنگامی باید یک بدهی را به عنوان جاری طبقه‌بندی کند که:

الف. انتظار داشته باشد بدهی را در چرخه عملیاتی عادی خود تسویه کند؛

ب. بدهی را اساساً با هدف مبادله نگهداری کند؛

پ. متعهد باشد بدهی را در مدت دوازده ماه پس از دوره گزارشگری تسویه کند؛ یا

ت. برای حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری، حق بی‌قید و شرط برای به تعویق انداختن تسویه بدهی نداشته باشد (به بند 73 مراجعه شود). شرایط بدهی که به اختیار طرف مقابل، می‌تواند موجب تسویه آن از طریق انتشار ابزارهای مالکانه شود، طبقه‌بندی بدهی را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد.

واحد تجاری باید تمام بدهیهای دیگر را به صورت غیرجاری طبقه‌بندی کند.

70. برخی بدهیهای جاری، مانند پرداختنیهای تجاری و برخی تعهدات مربوط به کارکنان و سایر مخارج عملیاتی، بخشی از سرمایه در گردش بکار رفته در چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری است. واحد تجاری، این اقلام عملیاتی را به عنوان بدهیهای جاری طبقه‌بندی می‌کند، حتی اگر تعهد تسویه آن، طی مدتی بیش از دوازده ماه پس از دوره گزارشگری باشد. در طبقه‌بندی داراییها و بدهیهای واحد تجاری، چرخه عملیاتی عادی یکسانی اعمال می‌شود. زمانی که چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری به وضوح قابل تشخیص نباشد، فرض می‌شود مدت آن دوازده ماه است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

71. سایر بدهیهای جاری در چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری تسویه نمی‌شود، اما سررسید آن طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری است یا اساساً با هدف مبادله نگهداری می‌شود. اضافه برداشتهای بانکی، حصه جاری بدهیهای مالی غیرجاری، سود تقسیمی پرداختنی، مالیات بر درآمد و سایر پرداختنیهای غیرتجاری، مثالهایی از بدهیهای مالی طبقه‌بندی‌شده به عنوان نگهداری شده برای مبادله طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 39، می‌باشد. بدهیهای مالی که از طریق آنها تأمین مالی بلندمدت انجام می‌شود (یعنی بخشی از سرمایه در گردش بکار رفته در چرخه عملیاتی عادی واحد تجاری نیست) و سررسید آن طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری نمی‌باشد، طبق بندهای 74 و 75، جزء بدهیهای غیرجاری محسوب می‌شود.

72. واحد تجاری، هنگامی بدهیهای مالی خود را به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند که سررسید آن طی دوازده ماه پس از دوره گزارشگری باشد، حتی اگر:

- الف. دوره اولیه، طولانی‌تر از دوازده ماه بوده است؛ و
- ب. پس از دوره گزارشگری و پیش از تأیید صورتهای مالی برای انتشار، به منظور تأمین مالی مجدد یا زمانبندی مجدد پرداختها به صورت بلندمدت توافق صورت گرفته باشد.

73. اگر واحد تجاری انتظار و اختیار تأمین مالی مجدد یا تمدید تعهد مرتبط با تسهیلات وام موجود را برای حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری داشته باشد، این تعهد را به عنوان غیرجاری طبقه‌بندی می‌کند، حتی اگر سررسید آن در دوره‌ای کوتاه‌تر باشد. با وجود این، در صورتی که واحد تجاری اختیار تأمین مالی مجدد یا تمدید تعهد را نداشته باشد (برای مثال، برای تأمین مالی مجدد توافقی صورت نگرفته باشد)، قابلیت تأمین مالی مجدد تعهد را در نظر نمی‌گیرد و این تعهد را به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند.

74. هرگاه واحد تجاری در پایان دوره گزارشگری یا پیش از آن، یکی از شرایط توافق وام بلندمدت را نقض کند و در نتیجه، بدهی عندالمطالبه شود، بدهی را به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند، حتی اگر وام‌دهنده پس از دوره گزارشگری و پیش از تأیید صورتهای مالی برای انتشار، موافقت کند که در نتیجه نقض شرایط توافق، خواهان بازپرداخت وام نیست. واحد تجاری این بدهی را به این دلیل به عنوان جاری طبقه‌بندی می‌کند که در پایان دوره گزارشگری، حق بی

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

قید و شرط برای به تعویق انداختن تسویه آن برای حداقل دوازده ماه پس از پایان دوره گزارشگری، نداشته است.

75. با وجود این، در صورتی که وام‌دهنده تا پایان دوره گزارشگری موافقت کند مهلتی به واحد تجاری دهد که پایان آن حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری باشد و طی آن واحد تجاری بتواند موارد نقض‌شده را رفع کند و وام‌دهنده نتواند بازپرداخت فوری را درخواست کند، واحد تجاری این بدهی را به عنوان غیرجاری طبقه‌بندی می‌کند.

76. اگر در ارتباط با وامهای طبقه‌بندی شده به عنوان بدهی جاری، رویدادهای زیر بین تاریخ پایان دوره گزار شگری و تاریخ تأیید صورتهای مالی برای انتشار رخ دهد، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 10 رویدادهای پس از دوره گزارشگری، این رویدادها به عنوان رویدادهای غیرتعدیلی افشا می‌شود:

الف. تأمین مالی مجدد به صورت بلندمدت؛

ب. اصلاح موارد نقض توافق وام بلندمدت؛

پ. اعطای مهلت توسط وام‌دهنده برای رفع موارد نقض توافق وام بلندمدت که پایان آن حداقل دوازده ماه پس از دوره گزارشگری است.

اطلاعات قابل ارائه در صورت وضعیت مالی یا در یادداشتهای توضیحی

77. واحد تجاری باید برای اقلام اصلی ارائه شده، طبقات فرعی بیشتری را متناسب با عملیات واحد تجاری، در صورت وضعیت مالی یا در یادداشتهای توضیحی، افشا کند.

78. جزئیات ارائه شده در طبقات فرعی، به الزامات استاندارد های بین‌المللی گزارشگری مالی و اندازه، ماهیت، و کارکرد اقلام بستگی دارد. همچنین، واحد تجاری برای تعیین مبنای طبقه‌بندی فرعی، از عوامل تعیین‌شده در بند 58 استفاده می‌کند. برای هر یک از اقلام، موارد افشا متفاوت است، برای مثال:

الف. اقلام املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 16، به طبقاتی تفکیک می‌شود؛

ب. دریافتنی‌ها به مبالغ دریافتنی از مشتریان تجاری، دریافتنی‌ها از اشخاص وابسته، پیش‌پرداختها و سایر مبالغ تفکیک می‌شود؛

پ. موجودیها طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 2 موجودیها به طبقاتی مانند موجودی کالا، ملزومات تولید، مواد اولیه، کار در جریان ساخت و کالای ساخته شده تفکیک می‌شود؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

ت. ذخایر به ذخایر مزایای کارکنان و سایر ذخایر تفکیک می‌شود؛ و

ث. سرمایه و اندوخته‌ها به طبقات مختلف مانند سرمایه پرداخت شده، صرف سهام و اندوخته‌ها تفکیک می‌شود.

79. واحد تجاری باید موارد زیر را در صورت وضعیت مالی یا صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی افشا کند:

الف. برای هر طبقه از سهام:

1. تعداد سهام مصوب؛
2. تعداد سهام منتشر شده و تماماً پرداخت شده، و منتشر شده اما تماماً پرداخت نشده؛
3. ارزش اسمی هر سهم، یا بیان اینکه سهام ارزش اسمی ندارد؛
4. صورت تطبیق تعداد سهام جاری در ابتدا و پایان دوره؛
5. حقوق، امتیازات و محدودیتهای مربوط به هر طبقه شامل محدودیتهای تقسیم سود و بازپرداخت سرمایه؛
6. سهام واحد تجاری که در اختیار واحد تجاری یا واحدهای تجاری فرعی یا وابسته آن است؛ و
7. سهامی که برای انتشار طبق اوراق اختیار معامله و قراردادهای فروش سهام، اندوخته شده است، شامل شرایط و مبالغ آن؛ و

ب. توصیف ماهیت و هدف هر یک از اندوخته‌ها در حقوق مالکانه.

80. واحدهای تجاری فاقد سهام، مانند واحدهای تضامنی یا صندوقهای سرمایه‌گذاری، باید اطلاعاتی معادل اطلاعات مقرر در بند 79 (الف) افشا کنند بطوری که تغییرات طی دوره در هر طبقه از حقوق مالکانه، و حقوق، امتیازات و محدودیتهای مربوط به هر طبقه از حقوق مالکانه را نشان دهد.

80 الف. اگر واحد تجاری:

الف. ابزار مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است، یا

ب. ابزاری که واحد تجاری را متعهد می‌کند تا سهم متناسبی از خالص داراییهای واحد تجاری را تنها در زمان انحلال به طرف دیگر تحویل دهد و به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است.

را بین بدهیهای مالی و حقوق مالکانه تجدید طبقه‌بندی کند، باید مبلغ منتقل‌شده به هر طبقه یا از هر طبقه (بدهیهای مالی یا حقوق مالکانه) و زمانبندی و دلیل تجدید طبقه‌بندی را افشا کند.

صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع

81. [حذف شد]

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

81 الف. صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع (صورت سود و زیان جامع)، افزون بر بخشهای سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، باید موارد زیر را ارائه کند:

الف. سود یا زیان دوره؛

ب. مجموع سایر اقلام سود و زیان جامع؛

پ. سود و زیان جامع دوره که از جمع سود یا زیان دوره با سایر اقلام سود و زیان جامع حاصل می‌شود.

چنانچه واحد تجاری صورت سود یا زیان جداگانه ارائه کند، بخش سود یا زیان را در صورت مالی که سود و زیان جامع را ارائه می‌کند، منعکس نمی‌کند.

81 ب. واحد تجاری، افزون بر بخشهای سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، باید موارد زیر را به عنوان تخصیص سود یا زیان دوره و سایر اقلام سود و زیان جامع دوره ارائه کند:

الف. سود یا زیان دوره، قابل انتساب به:

1. منافع فاقد حق کنترل، و

2. مالکان واحد تجاری اصلی.

ب. سود و زیان جامع دوره، قابل انتساب به:

3. منافع فاقد حق کنترل، و

4. مالکان واحد تجاری اصلی.

اگر واحد تجاری سود یا زیان دوره را در صورت مالی جداگانه‌ای ارائه کند، باید قسمت (الف) را در آن ارائه نماید.

اطلاعات قابل ارائه در بخش سود یا زیان دوره یا در صورت سود یا زیان

82. افزون بر اقلام الزامی شده طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، بخش سود یا زیان دوره یا صورت سود یا زیان باید دربردارنده اقلام اصلی باشد که مبالغ زیر را برای دوره ارائه می‌کند:

الف. درآمد عملیاتی؛

ب. هزینه‌های مالی؛

پ. سهم از سود یا زیان واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص که حسابداری آنها به روش ارزش ویژه انجام می‌شود؛

ت. هزینه مالیات؛

ث. [حذف شد]

ثالف. یک مبلغ مجزا برای کل عملیات متوقف‌شده (به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 5 مراجعه شود).

ج تا خ. [حذف شد]

اطلاعات قابل ارائه در بخش سایر اقلام سود و زیان جامع

82 الف. در بخش سایر اقلام سود و زیان جامع، اقلام اصلی زیر باید ارائه شود:

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

الف. سایر اقلام سود و زیان جامع (به استثنای مبالغ مندرج در قسمت (ب)) که بر حسب ماهیت طبقه‌بندی و به دو گروه اقلامی تفکیک می‌شود که طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی:

1. در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل نخواهد شد؛
و

2. در صورت تحقق شرایط خاص، در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل خواهد شد.

ب. سهم از سایر اقلام سود و زیان جامع واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص که حسابداری آنها به روش ارزش ویژه انجام می‌شود و به دو گروه اقلامی تفکیک می‌شود که طبق سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی:

1. در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل نخواهد شد؛
و

2. در صورت تحقق شرایط خاص، در دوره‌های آتی به سود یا زیان دوره منتقل خواهد شد.

83 تا 84. [حذف شد]

85. اگر ارائه اقلام اصلی (از جمله از طریق تفکیک اقلام اصلی مندرج در بند 82)، سرفصلها و جمعهای فرعی دیگری برای درک عملکرد مالی واحد تجاری مربوط باشد، واحد تجاری باید آنها را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع ارائه کند.

85 الف. هرگاه واحد تجاری طبق بند 85، جمعهای فرعی ارائه کند، این جمعهای فرعی باید:

الف. متشکل از اقلام اصلی باشد که طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی شناسایی و اندازه‌گیری می‌شود؛

ب. به‌گونه‌ای ارائه و نامگذاری شود که اقلام اصلی تشکیل‌دهنده آن، روشن و قابل درک باشد؛

پ. طبق بند 45، در دوره‌های مختلف یکنواخت باشد؛ و

ت. نسبت به جمعهای فرعی و جمعهای کل الزام شده در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، مهم‌تر جلوه داده نشود.

85 ب. واحد تجاری باید اقلام اصلی را به‌گونه‌ای در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع گزارش کند که تمام جمعهای فرعی ارائه‌شده طبق بند 85 را با جمعهای فرعی یا جمعهای کل الزام شده در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی برای این صورت(های) مالی تطبیق دهد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

86. از آنجا که آثار فعالیتها، معاملات و سایر رویدادهای مختلف واحد تجاری از نظر تکرار، توان ایجاد سود یا زیان و قابلیت پیشبینی با یکدیگر متفاوت است، افشای اجزای عملکرد مالی، به درک استفاده‌کنندگان از عملکرد مالی حاصل‌شده و پیشبینی عملکرد مالی آتی کمک می‌کند. واحد تجاری، چنانچه برای توضیح عناصر عملکرد مالی ضرورت داشته باشد، اقلام اصلی دیگری را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع درج می‌کند و عناوین مورد استفاده و ترتیب ارائه اقلام را تغییر می‌دهد. واحد تجاری، عواملی مانند اهمیت و ماهیت و کارکرد اقلام درآمد و هزینه را در نظر می‌گیرد. برای مثال، ممکن است یک مؤسسه مالی، عناوین مورد استفاده برای تهیه اطلاعات مربوط به عملیات مؤسسات مالی را تغییر دهد. واحد تجاری، اقلام درآمد و هزینه را تهاثر نمی‌کند مگر در مواردی که معیارهای مندرج در بند 32 احراز شود.

87. واحد تجاری هیچیک از اقلام درآمد یا هزینه را نباید در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی، به عنوان اقلام غیرمترقبه ارائه کند.

سود یا زیان دوره

88. واحد تجاری باید تمام اقلام درآمد و هزینه یک دوره را در سود یا زیان دوره منظور کند مگر اینکه یکی از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، روش دیگری را الزامی یا مجاز کرده باشد.

89. برخی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، شرایطی را مشخص می‌کند که در آن، واحد تجاری اقلام خاصی را خارج از سود یا زیان دوره جاری شناسایی می‌کند. استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، دو مورد از این شرایط شامل اصلاح اشتباهات و اثر تغییر در رویه‌های حسابداری را تعیین می‌کند. سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، حذف اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع از سود یا زیان دوره را که با تعریف درآمد یا هزینه در چارچوب⁵ مطابقت دارد، الزامی یا مجاز می‌کند (به بند 7 مراجعه شود).

سایر اقلام سود و زیان جامع دوره

90. واحد تجاری باید مبلغ مالیات بر درآمد مرتبط با هر یک از اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع، شامل تعدیلات تجدید طبقه‌بندی را در صورت سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی افشا کند.

⁵ در سپتامبر سال 2010، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری مفاهیم نظری گزارشگری مالی را جایگزین چارچوب کرد.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

91. واحد تجاری ممکن است اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را به یکی از روشهای زیر ارائه کند:

الف. پس از کسر آثار مالیاتی مربوط، یا

ب. قبل از کسر آثار مالیاتی مربوط، به همراه یک رقم برای نشان دادن جمع مبلغ مالیات بر درآمد مربوط به آن اقلام.

اگر واحد تجاری روش (ب) را انتخاب کند، باید مالیات را بین اقلامی که ممکن است در دوره‌های آتی به بخش سود یا زیان منتقل شود و اقلامی که در دوره‌های آتی به بخش سود یا زیان منتقل نخواهد شد، تخصیص دهد.

92. واحد تجاری باید تعدیلات تجدید طبقه‌بندی مرتبط با اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را افشا کند.

93. سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مشخص می‌کند که آیا مبالغی که قبلاً در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده است، به سود یا زیان دوره منتقل می‌شود و چه زمانی این کار صورت می‌گیرد. در این استاندارد، به این تجدید طبقه‌بندیها، تعدیلات تجدید طبقه‌بندی گفته می‌شود. مبلغ تعدیل، در دوره‌ای که تجدید طبقه‌بندی انجام می‌شود، در سایر اقلام سود و زیان جامع منعکس می‌گردد. برای مثال، سودهای تحقق‌یافته مربوط به واگذاری داراییهای مالی آماده برای فروش، در سود یا زیان دوره جاری منظور می‌گردد. ممکن است این مبلغ، به عنوان سودهای تحقق نیافته دوره‌های جاری یا پیشین، در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شده باشد. این گونه سودهای تحقق نیافته باید در دوره‌ای که سودهای تحقق یافته به سود یا زیان دوره منتقل می‌شود، از سایر اقلام سود و زیان جامع کسر گردد تا از احتساب مجدد آنها در جمع سود و زیان جامع اجتناب شود.

94. ممکن است واحد تجاری، تعدیلات تجدید طبقه‌بندی را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی ارائه کند. واحد تجاری که تعدیلات تجدید طبقه‌بندی را در یادداشتهای توضیحی ارائه می‌کند، اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را پس از هرگونه تعدیلات تجدید طبقه‌بندی مربوط ارائه می‌نماید.

95. برای مثال، واگذاری عملیات خارجی (به استناد استاندارد بین‌المللی حسابداری 21 مراجعه شود)، قطع شناخت داراییهای مالی آماده برای فروش (به استناد استاندارد بین‌المللی حسابداری 39 مراجعه شود) و معامله

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

پیش‌بینی شده م‌صون شده‌ای که سود یا زیان دوره را تحت تأثیر قرار می‌دهد (به بند 100 استاندارد بین‌المللی حسابداری 39 در ارتباط با مصون‌سازی جریانهای نقدی مراجعه شود)، منجر به تعدیلات تجدید طبقه‌بندی می‌شود.

96. تعدیلات تجدید طبقه‌بندی، در نتیجه تغییر در مازاد تجدید ارزیابی شناسایی شده طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 16 یا استاندارد بین‌المللی حسابداری 38 یا هنگام تجدید اندازه‌گیری طرح‌های با مزایای معین شناسایی شده طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 19، ایجاد نمی‌شود. این اجزا در سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی می‌شود و در دوره‌های بعد به سود یا زیان دوره منتقل نمی‌شود. تغییر در مازاد تجدید ارزیابی ممکن است در دوره‌های بعد، در نتیجه استفاده از دارایی یا در صورت قطع شناخت آن، به سود انباشته منتقل شود (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 16 و استاندارد بین‌المللی حسابداری 38 مراجعه شود).

اطلاعات قابل ارائه در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع یا در یادداشتهای توضیحی

97. هرگاه اقلام درآمد یا هزینه با اهمیت باشد، واحد تجاری باید ماهیت و مبلغ آنها را جداگانه افشا کند.

98. شرایط زیر موجب می‌شود اقلام درآمد و هزینه، جداگانه افشا شود:

الف. کاهش ارزش موجودیها به خالص ارزش فروش یا کاهش ارزش املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات به مبلغ بازیافتنی و همچنین، برگشت این‌گونه کاهش ارزشها؛

ب. تجدید ساختار فعالیت‌های واحد تجاری و برگشت هرگونه ذخیره مخارج تجدید ساختار؛

پ. واگذاری اقلام املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات؛

ت. واگذاری سرمایه‌گذاریها؛

ث. عملیات متوقف‌شده؛

ج. حل و فصل دعاوی حقوقی؛ و

چ. سایر موارد برگشت ذخایر.

99. واحد تجاری باید اجزای هزینه‌های شناسایی‌شده در سود یا زیان دوره را با استفاده از طبقه‌بندی مبتنی بر ماهیت هزینه‌ها یا کارکرد آنها در واحد تجاری، هر کدام که اطلاعات قابل اتکا و مربوطتر فراهم می‌کند، ارائه نماید.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

100. به واحدهای تجاری توصیه می‌شود که اطلاعات موضوع بند 99 را در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع ارائه کنند.

101. برای برجسته کردن اجزای عملکرد مالی که ممکن است از نظر تکرار، توان ایجاد سود یا زیان و قابلیت پیش‌بینی با یکدیگر تفاوت داشته باشد، هزینه‌ها به طبقات فرعی تقسیم می‌شود. این طبقه‌بندی به دو روش انجام می‌شود.

102. اولین روش طبقه‌بندی، روش "ماهیت هزینه" است. واحد تجاری، هزینه‌ها را بر اساس ماهیت آنها در سود یا زیان دوره جمع می‌کند (برای مثال، استهلاک، خرید مواد اولیه، مخارج حمل و نقل، مزایای کارکنان و مخارج تبلیغات) و آنها را به کارکردهای واحد تجاری، تخصیص مجدد نمی‌دهد. بکارگیری این روش ساده است، زیرا تخصیص هزینه‌ها به طبقات کارکردی ضرورتی ندارد. نمونه‌ای از طبقه‌بندی با استفاده از روش ماهیت هزینه به شرح زیر است:

×	درآمد عملیاتی
×	سایر درآمدها
×	تغییرات موجودی کالای ساخته شده و کار در جریان ساخت
×	مواد اولیه و ملزومات مصرف شده
×	هزینه مزایای کارکنان
×	هزینه استهلاک
×	سایر هزینه‌ها
(×)	جمع هزینه‌ها
×	سود قبل از مالیات

103. روش دوم طبقه‌بندی، روش "کارکرد هزینه" یا روش "بهای تمام شده فروش" است و هزینه‌ها را بر اساس کارکرد آنها، به عنوان بخشی از بهای تمام شده فروش یا، برای مثال، هزینه‌های فروش یا هزینه‌های اداری طبقه‌بندی می‌کند. در این روش، حداقل، واحد تجاری بهای تمام شده فروش را جدا از سایر هزینه‌ها افشا می‌کند. این روش در مقایسه با روش طبقه‌بندی هزینه‌ها بر اساس ماهیت، می‌تواند اطلاعات مربوطتری برای استفاده‌کنندگان فراهم کند، اما تخصیص مخارج به کارکردها، ممکن است مستلزم تخصیص اختیاری و قضاوت قابل ملاحظه باشد. نمونه‌ای از

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

طبقه‌بندی با استفاده از روش کارکرد هزینه به شرح زیر است:

x	درآمد عملیاتی
(x)	بهای تمام شده فروش
x	سود ناخالص
x	سایر درآمدها
(x)	هزینه‌های فروش
(x)	هزینه‌های اداری
(x)	سایر هزینه‌ها
x	سود قبل از مالیات

104. واحد تجاری که هزینه‌ها را بر اساس کارکرد طبقه‌بندی می‌کند، باید اطلاعات بیشتری درباره ماهیت هزینه‌ها، شامل هزینه استهلاک املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، هزینه استهلاک داراییهای نامشهود و هزینه مزایای کارکنان، افشا کند.

105. انتخاب از بین روش کارکرد هزینه و روش ماهیت هزینه، به عوامل تاریخی و ویژگیهای صنعت و ماهیت واحد تجاری بستگی دارد. هر دو روش، میزان مخارجی را نشان می‌دهد که ممکن است، بطور مستقیم یا غیرمستقیم، با تغییرات سطح فروش یا تولید واحد تجاری تغییر کند. از آنجا که هر یک از روشها، در واحدهای تجاری مختلف، مزیت‌های متفاوتی دارد، این استاندارد مدیریت را ملزم می‌کند نحوه ارائه‌ای را انتخاب کند که قابل اتکا و مربوطتر باشد. به هر حال، از آنجا که اطلاعات مرتبط با ماهیت هزینه‌ها در پیش‌بینی جریانهای نقدی آتی مفید است، در صورت طبقه‌بندی بر اساس کارکرد هزینه، افشای بیشتر الزامی است. اصطلاح "مزایای کارکنان" در بند 104، دارای همان مفهوم بکار رفته در استاندارد بین‌المللی حسابداری 19 است.

صورت تغییرات در حقوق مالکانه

اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه

106. واحد تجاری صورت تغییرات در حقوق مالکانه را باید طبق الزامات بند 10 ارائه کند. صورت تغییرات در حقوق مالکانه شامل اطلاعات زیر است:

الف. مجموع سود و زیان جامع دوره، که جمع مبالغ قابل انتساب به مالکان واحد تجاری اصلی و منافع فاقد حق کنترل را جداگانه نشان می‌دهد؛

ب. برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، آثار بکارگیری با تسری به گذشته یا تجدید ارائه با تسری به گذشته که طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 شناسایی می‌شود؛

پ. [حذف شد]

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

ت. برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، صورت تطبیق مبالغ دفتری ابتدا و پایان دوره که بطور جداگانه تغییرات موارد زیر را افشا می‌کند:

1. سود یا زیان دوره؛

2. سایر اقلام سود و زیان جامع؛ و

3. معاملات با مالکان به عنوان مالک، که بطور جداگانه آورده مالکان و ستانده آنها و تغییرات در منافع مالکیت در واحدهای تجاری فرعی که موجب از دست دادن کنترل نمی‌شود را نشان می‌دهد.

اطلاعات قابل ارائه در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی

106 الف. واحد تجاری برای هر یک از اجزای حقوق مالکانه، باید اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی ارائه کند (به بند 106(ت) (2) مراجعه شود).

107. واحد تجاری باید کل سود تقسیمی و مبلغ سود تقسیمی برای هر سهم را در صورت تغییرات در حقوق مالکانه یا در یادداشتهای توضیحی ارائه کند.

108. اجزای حقوق مالکانه در بند 106، برای مثال، شامل هر طبقه از حقوق مالکانه تامین شده، مبلغ انباشته هر طبقه از سایر اقلام سود و زیان جامع و سودهای انباشته است.

109. تغییرات در حقوق مالکانه واحد تجاری از ابتدا تا پایان دوره گزارشگری، افزایش یا کاهش خالص داراییها را طی دوره نشان می‌دهد. این تغییرات، به استثنای تغییرات ناشی از معامله با مالکان به عنوان مالک (نظیر آورده مالکان، بازخرید ابزارهای مالکانه متعلق به واحد تجاری و سود تقسیمی) و مخارج معاملاتی که بطور مستقیم با این معاملات مرتبط است، جمع درآمدها و هزینه‌های ناشی از فعالیت‌های واحد تجاری طی آن دوره، شامل سودها و زیانها، را نشان می‌دهد.

110. طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، تعدیلات با تسری به گذشته برای انعکاس آثار تغییر در رویه‌های حسابداری، در صورت عملی بودن، الزامی است، مگر اینکه شرایط گذار در سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، نحوه عمل دیگری را مقرر کرده باشد. همچنین، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 8، تجدید ارائه مرتبط با اصلاح اشتباهات، در صورت عملی بودن، با تسری به گذشته الزامی است. تعدیلات و تجدید ارائه با تسری به گذشته، تغییرات در حقوق مالکانه نیست بلکه تعدیل مانده سود انباشته ابتدای دوره است، مگر اینکه یکی از استانداردهای

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

بین‌المللی گزارشگری مالی، تعدیل با تسری به گذشته را برای یکی دیگر از اجزای حقوق مالکانه الزامی کند. بند 106 (ب)، الزام می‌کند که کل تعدیلات هر یک از اجزای حقوق مالکانه ناشی از تغییر در رویه‌های حسابداری و کل تعدیلات ناشی از اصلاح اشتباهات، در صورت تغییرات در حقوق مالکانه، جداگانه افشا شود. این تعدیلات برای هر یک از دوره‌های قبل و ابتدای دوره افشا می‌شود.

صورت جریانهای نقدی

111. اطلاعات جریان نقدی، برای استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، مبنایی جهت ارزیابی توانایی واحد تجاری در ایجاد نقد و معادل‌های نقد و ارزیابی نیازهای واحد تجاری به استفاده از آن جریانهای نقدی، فراهم می‌کند. استاندارد بین‌المللی حسابداری 7، الزامات ارائه و افشای اطلاعات جریان نقدی را تعیین می‌کند.

یادداشت‌های توضیحی

ساختار

112. یادداشت‌های توضیحی باید:

الف. اطلاعاتی درباره مبنای تهیه صورتهای مالی و رویه‌های حسابداری خاص مورد استفاده طبق بندهای 117 تا 124 ارائه کند؛

ب. اطلاعات الزامی طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، که در جای دیگری از صورتهای مالی ارائه نمی‌شود، را افشا کند؛ و

پ. اطلاعاتی ارائه کند که در جای دیگری از صورتهای مالی ارائه نمی‌شود، اما برای درک صورتهای مالی، مربوط است.

113. واحد تجاری باید تا آنجا که عملی است، یادداشت‌های توضیحی را بطور منظم ارائه کند. برای تعیین ارائه منظم، واحد تجاری باید به تأثیر صورتهای مالی بر قابل فهم بودن و قابل مقایسه بودن اطلاعات توجه کند. واحد تجاری باید هر یک از اقلام مندرج در صورت وضعیت مالی، صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع، صورت تغییرات در حقوق مالکانه و صورت جریانهای نقدی را به اطلاعات مرتبط در یادداشت‌های توضیحی عطف متقابل دهد.

114. نمونه‌هایی از ارائه یا گروه‌بندی منظم یادداشت‌های توضیحی، شامل موارد زیر است:

الف. برای حوزه‌هایی از فعالیت واحد تجاری که به منظور درک وضعیت مالی و عملکرد مالی، از بیشترین اثرگذاری برخوردار است، اهمیت بیشتری قائل شود، برای مثال اطلاعات مربوط به فعالیتهای عملیاتی خاص را با یکدیگر در یک گروه طبقه‌بندی کند؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

ب. اطلاعات مربوط به اقلامی که مشابه با یکدیگر اندازه‌گیری می‌شوند، مانند داراییهای اندازه‌گیری‌شده به ارزش منصفانه، را در یک گروه طبقه‌بندی کند؛

پ. به ترتیب اقلام اصلی مندرج در صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع و صورت وضعیت مالی، موارد زیر را ارائه نماید:

1. بیان رعایت استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (به بند 16 مراجعه شود)؛

2. خلاصه اهم رویه‌های حسابداری مورد استفاده (به بند 117 مراجعه شود)؛

3. اطلاعات پشتیبان برای اقلام ارائه‌شده در صورت وضعیت مالی و صورت(های) سود یا زیان و سایر اقلام سود و زیان جامع و صورت سود یا زیان جداگانه (اگر ارائه شود)، صورت تغییرات در حقوق مالکانه و صورت جریانهای نقدی به ترتیبی که هر یک از صورتهای مالی و هر یک از اقلام اصلی ارائه می‌شود؛ و

سایر موارد افشا، شامل:

1. بدهیهای احتمالی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 37 مراجعه شود) و تعهدات قراردادی شناسایی‌نشده، و

2. موارد افشای غیرمالی، مانند اهداف و سیاستهای مدیریت ریسک مالی واحد تجاری (به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 7 مراجعه شود).

115. [حذف شد]

116. واحد تجاری ممکن است یادداشتهای توضیحی را به‌گونه‌ای ارائه کند که اطلاعات مرتبط با مبناي تهیه صورتهای مالی و رویه‌های حسابداری خاص، به عنوان بخش جداگانه‌ای از صورتهای مالی فراهم شود.

افشای رویه‌های حسابداری

117. در خلاصه اهم رویه‌های حسابداری، واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

الف. مبنای (یا مبانی) اندازه‌گیری مورد استفاده در تهیه صورتهای مالی؛ و

ب. سایر رویه‌های حسابداری مورد استفاده که برای درک صورتهای مالی، مربوط است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

118. آگاه کردن استفاده‌کنندگان از مبنا یا مبانی اندازه‌گیری مورد استفاده در صورتهای مالی (برای مثال، بهای تمام شده تاریخی، بهای جاری، خالص ارزش فروش، ارزش منصفانه یا مبلغ بازیافتنی) برای واحد تجاری با اهمیت است، زیرا مبنایی که واحد تجاری صورتهای مالی را بر اساس آن تهیه می‌کند، بر تجزیه و تحلیل استفاده‌کنندگان تأثیر قابل ملاحظه‌ای دارد. هنگامی که واحد تجاری در صورتهای مالی، بیش از یک مبنا یا اندازه‌گیری را مورد استفاده قرار می‌دهد (برای مثال، زمانی که طبقات خاصی از داراییها تجدید ارزیابی می‌شود)، مشخص کردن طبقات داراییها و بدهیها که هر یک از مبانی اندازه‌گیری برای آنها بکار رفته است، کافی است.

119. مدیریت در تصمیم‌گیری درباره افشای یک رویه حسابداری خاص، باید بررسی کند که آیا افشای مزبور، به استفاده‌کنندگان در درک چگونگی انعکاس معاملات، سایر رویدادها و شرایط در عملکرد مالی و وضعیت مالی کمک می‌کند یا خیر. واحد تجاری، ماهیت عملیات خود و رویه‌هایی که استفاده‌کنندگان صورتهای مالی انتظار دارند این‌گونه واحدهای تجاری افشا نمایند را مورد توجه قرار می‌دهد. افشای رویه‌های حسابداری خاص، به‌ویژه زمانی که این رویه‌ها از بین گزینه‌های مجاز در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی انتخاب شده باشد، برای استفاده‌کنندگان مفید است. افشای اینکه واحد تجاری برای سرمایه‌گذاری در املاک از مدل ارزش منصفانه یا مدل بهای تمام شده استفاده می‌کند، نمونه‌ای از افشای مزبور است (به استاندارد بین‌المللی حسابداری 40 سرمایه‌گذاری در املاک مراجعه شود). برخی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، افشای رویه‌های حسابداری خاص، شامل انتخاب رویه توسط مدیریت از بین رویه‌های مجاز را به روشنی الزامی می‌کند. برای مثال، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 16، افشای مبانی اندازه‌گیری مورد استفاده برای طبقات املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات الزامی است.

120. [حذف شد]

121. یک رویه حسابداری ممکن است به دلیل ماهیت عملیات واحد تجاری، مهم باشد، حتی اگر مبالغ دوره‌های جاری و گذشته با اهمیت نباشد. افشای هر یک از رویه‌های مهم حسابداری که در استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بطور خاص الزامی نشده است، اما واحد تجاری طبق استاندارد

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

بین‌المللی حسابداری 8، آن را انتخاب و استفاده می‌کند نیز مناسب است.

122. واحد تجاری باید در خلاصه اهم رویه‌های حسابداری یا سایر یادداشتهای توضیحی، قضاوت‌های مدیریت در فرایند بکارگیری رویه‌های حسابداری واحد تجاری و قضاوت‌هایی که بیشترین تأثیر را بر مبالغ شناسایی شده در صورتهای مالی داشته است، جدا از قضاوت‌های مربوط به برآوردها (به بند 125 مراجعه شود) افشا کند.

123. مدیریت در فرایند بکارگیری رویه‌های حسابداری واحد تجاری، علاوه بر قضاوت‌های مربوط به برآوردها، قضاوت‌های متعددی می‌کند که می‌تواند اثر مهمی بر مبالغ شناسایی‌شده در صورتهای مالی داشته باشد. برای مثال، مدیریت در تعیین موارد زیر قضاوت می‌کند:

الف. آیا داراییهای مالی، سرمایه‌گذاران نگرانی شده تا سررسید هستند یا خیر؛

ب. چه زمانی بخش مهمی از ریسک‌ها و مزایای عمده مالکیت داراییهای مالی و داراییهای اجاره‌ای، به واحدهای تجاری دیگر منتقل می‌شود؛ و

پ. آیا برخی فروشهای خاص، از نظر محتوا، توافقیهای تأمین مالی است و بنابراین، منجر به درآمد عملیاتی نمی‌شود.

124. برخی افشاهای بند 122، در سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی الزامی شده است. برای مثال، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 12 افشای منافع در سایر واحدهای تجاری، واحد تجاری را ملزم به افشای قضاوت‌هایی می‌کند که برای تعیین وجود یا نبود کنترل بر واحد تجاری دیگر، انجام شده است. استاندارد بین‌المللی حسابداری 40 سرمایه‌گذاری در املاک، افشای معیارهای تعیین شده توسط واحد تجاری برای تمایز سرمایه‌گذاری در املاک از املاک مورد استفاده مالک و از املاک نگرانی شده برای فروش در روال عادی فعالیت‌های تجاری را زمانی که طبقه‌بندی املاک مشکل است، الزامی کرده است.

منابع عدم اطمینان برآوردها

125. چنانچه در انجام برآوردها در پایان دوره گزارشگری، موارد عدم اطمینانی وجود داشته باشد که ریسک قابل ملاحظه‌ای را برای تعدیل بااهمیت مبالغ دفتری داراییها و بدهیها در سال مالی آتی ایجاد کند، واحد تجاری باید اطلاعاتی را درباره مفروضات مرتبط با آینده و سایر منابع عمده عدم اطمینان این برآوردها افشا کند. در مورد این داراییها و بدهیها، یادداشتهای توضیحی باید شامل جزئیات زیر باشد:

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

الف . ماهیت آنها؛ و

ب . مبلغ دفتری آنها در پایان دوره گزارشگری.

126. تعیین مبالغ دفتری برخی داراییها و بدهیها مستلزم برآورد آثار رویدادهای نامطمئن آتی بر آن داراییها و بدهیها در پایان دوره گزارشگری است. برای مثال، در صورت نبود قیمت‌های جاری در بازار، برآوردهای معطوف به آینده برای اندازه‌گیری مبلغ بازیاftنی طبقاتی از املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، اثر منسوخ شدن فناوری بر موجودیها، ذخایر مربوط به نتایج آتی دعاوی در جریان و بدهیهای بلندمدت مرتبط با مزایای کارکنان مانند تعهدات بازنشستگی، ضرورت دارد. این برآوردها مستلزم مفروضاتی درباره اقلامی مانند تعدیل اثر ریسک بر جریانهای نقدی یا نرخهای تنزیل، تغییرات آتی حقوق و مزایا و تغییرات آتی قیمت‌های مؤثر بر سایر مخارج است.

127. مفروضات و سایر منابع عدم اطمینان برآوردها که طبق بند 125 افشا می‌شود، مربوط به برآوردهایی است که مستلزم مشکل‌ترین، ذهنی‌ترین یا پیچیده‌ترین قضاوت‌های مدیریت است. با افزایش تعداد متغیرها و مفروضات مؤثر بر رفع احتمالی عدم اطمینانهای آتی، این قضاوت‌ها ذهنی‌تر و پیچیده‌تر می‌شود و بدین ترتیب، امکان تعدیلات بااهمیت ناشی از آن در مبالغ دفتری داراییها و بدهیها، بطور معمول افزایش می‌یابد.

128. در مورد داراییها و بدهیهایی که ریسک تغییر بااهمیت مبلغ دفتری آنها در دوره مالی آتی قابل ملاحظه است، در صورتی که این اقلام در پایان دوره گزارشگری، به ارزش منصفانه مبتنی بر قیمت اعلام‌شده در بازار فعال برای داراییها و بدهیهای یکسان اندازه‌گیری شده باشد، موارد افشای بند 125 الزامی نیست. ممکن است در سال مالی بعد، این ارزشهای منصفانه تغییر بااهمیت داشته باشد، اما این تغییرات ناشی از مفروضات یا سایر منابع عدم اطمینان برآورد در پایان دوره گزارشگری نبوده است.

129. واحد تجاری موارد افشای مندرج در بند 125 را به گونه‌ای ارائه می‌نماید که برای درک قضاوت‌های مدیریت درباره آینده و سایر منابع عدم اطمینان برآوردها، به استفاده‌کنندگان صورتهای مالی کمک کند. ماهیت و میزان اطلاعات تهیه‌شده، بسته به ماهیت مفروضات و سایر شرایط، متفاوت است. مثالهایی از انواع موارد افشا توسط واحد تجاری به شرح زیر است:

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

الف. ماهیت فرض یا سایر موارد عدم اطمینان در برآورد؛

ب. حساسیت مبالغ دفتری نسبت به روشها، مفروضات و برآوردهای مبنای محاسبات، شامل دلایل حساسیت؛

پ. رفع احتمالی عدم اطمینان و دامنه نتایجی که در سال مالی بعد در ارتباط با مبالغ دفتری داراییها و بدهیهای تحت تأثیر، بطور معقول محتمل است؛

ت. تشریح تغییرات ایجادشده در مفروضات پیشین مرتبط با آن داراییها و بدهیها، در صورتی که عدم اطمینان برطرف نشده باشد.

130. این استاندارد، واحد تجاری را ملزم نمی‌کند که هنگام افشای موارد مندرج در بند 125، اطلاعات بودجه‌ای یا پیش‌بینی‌ها را افشا کند.

131. برخی مواقع، در پایان دوره گزارشگری، افشای میزان آثار احتمالی یک فرض یا سایر منابع عدم اطمینان برآوردها غیرعملی است. در این موارد، واحد تجاری افشا می‌کند که بر مبنای اطلاعات موجود، ممکن است نتایج سال مالی بعد، به دلیل تفاوت با فرض مزبور، مستلزم تعدیل بااهمیت در مبلغ دفتری دارایی یا بدهی مورد نظر باشد. در تمام موارد، واحد تجاری، ماهیت و مبلغ دفتری دارایی یا بدهی خاص (یا طبقه‌ای از داراییها و بدهیها) را که تحت تأثیر آن فرض قرار گرفته است، افشا می‌کند.

132. موارد افشای بند 122 درباره قضاوت‌های خاص، که مدیریت در فرایند بکارگیری رویه‌های حسابداری واحد تجاری انجام می‌دهد، با موارد افشای بند 125 درباره منابع عدم اطمینان برآوردها ارتباطی ندارد.

133. سایر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، افشای برخی مفروضات، به جز موارد مقررشده در بند 125 را الزامی می‌کنند. برای مثال، استناد ندارد بین‌المللی حسابداری 37، در شرایط خاص، افشای مفروضات اصلی مرتبط با رویداد های آتی مؤثر بر طبقات ذخایر را الزامی می‌کند. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 13 اندازه‌گیری ارزش منصفانه، افشای مفروضات بااهمیتی (شامل تکنیک‌های) ارزشیابی و داده‌های ورودی) را الزامی می‌کند که واحد تجاری برای اندازه‌گیری ارزش منصفانه داراییها و بدهیهایی که به ارزش منصفانه نگهداری می‌شود، از آنها استفاده می‌کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

سرمایه

134. واحد تجاری باید اطلاعاتی را افشا کند تا استفاده‌کنندگان صورتهای مالی بتوانند اهداف، خط‌مشی‌ها، و فرایندهای مدیریت سرمایه واحد تجاری را ارزیابی کنند.

135. به منظور رعایت بند 134، واحد تجاری موارد زیر را افشا می‌کند:

الف. اطلاعات کیفی درباره اهداف، خط‌مشی‌ها و فرایندهای مدیریت سرمایه شامل:

1. شرحی درباره آنچه به عنوان سرمایه، مدیریت می‌شود؛

2. در مواردی که در ارتباط با سرمایه واحد تجاری الزامات برون‌سازمانی وجود دارد، ماهیت این الزامات و چگونگی بکارگیری الزامات در مدیریت سرمایه؛ و

3. نحوه دستیابی به اهداف مدیریت سرمایه.

ب. خلاصه داده‌های کمی درباره آنچه به عنوان سرمایه مدیریت می‌شود. در برخی واحدهای تجاری، بعضی از بدهیهای مالی را به‌عنوان بخشی از سرمایه در نظر می‌گیرند. شمار دیگری از واحدهای تجاری برخی اجزای حقوق مالکانه (مانند اجزای ناشی از مصون‌سازی جریان نقدی) را از سرمایه مستثنی می‌کنند.

پ. هرگونه تغییر در قسمتهای (الف) و (ب) در مقایسه با دوره گذشته.

ت. آیا طی دوره، تمام الزامات برون‌سازمانی سرمایه را که مشمول آن بوده، رعایت کرده است یا خیر.

ث. پیامدهای ایجادشده، در مواردی که واحد تجاری الزامات برون‌سازمانی سرمایه را رعایت نکرده است.

واحد تجاری، این موارد را بر مبنای اطلاعات درون‌سازمانی تهیه‌شده برای مدیران اصلی افشا می‌کند.

136. واحد تجاری ممکن است سرمایه را به روشهای مختلف مدیریت کند و مشمول الزامات سرمایه متفاوتی باشد. برای مثال، یک مجموعه از شرکتهای ناهمگن ممکن است شامل واحدهایی باشد که عهده‌دار فعالیتهای بیمه و بانکداری هستند و در حوزه‌های مقرراتی مختلف فعالیت می‌کنند. در صورتی که افشای کلی الزامات سرمایه و نحوه مدیریت سرمایه اطلاعات سودمندی فراهم نکند یا درک استفاده‌کنندگان صورتهای مالی از منابع سرمایه واحد

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

تجاری را مخدوش نماید، واحد تجاری باید اطلاعات جداگانه‌ای را برای هر یک از الزامات سرمایه که واحد تجاری مشمول آن است، افشا کند.

ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزار مالکانه طبقه‌بندی شده است

136 الف. واحد تجاری در مورد ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر که به عنوان ابزارهای مالکانه طبقه‌بندی می‌شود، باید موارد زیر را افشا کند (در صورتی که در جای دیگر افشا نشده باشد):

الف. خلاصه داده‌های کمی درباره مبلغ طبقه‌بندی‌شده در حقوق مالکانه؛

ب. اهداف، خط‌مشی‌ها و فرایندهای مدیریت تعهدات واحد تجاری برای بازخرید یا بازپرداخت ابزارهای مالی به درخواست دارندگان ابزارها، شامل هرگونه تغییر در مقایسه با دوره گذشته؛

پ. جریان خروج نقد مورد انتظار برای بازپرداخت یا بازخرید آن طبقه از ابزارهای مالی؛ و

ت. اطلاعاتی درباره نحوه محاسبه جریان خروج نقد مورد انتظار ناشی از بازپرداخت یا بازخرید.

سایر موارد افشا

137. واحد تجاری باید موارد زیر را در یادداشتهای توضیحی افشا کند:

الف. مبلغ سود تقسیمی پیشنهادی یا اعلام‌شده قبل از تأیید صورتهای مالی برای انتشار، که طی دوره به عنوان ستانده مالکان شناسایی نشده است و مبلغ مربوط به هر سهم؛ و

ب. مبلغ هرگونه سود سهام ممتاز انباشت‌شونده که شناسایی نشده است.

138. واحد تجاری باید موارد زیر را چنانچه در جای دیگری از صورتهای مالی افشا نکرده باشد، افشا کند:

الف. اقامتگاه و شکل حقوقی واحد تجاری، کشور محل تأسیس و نشانی مرکز ثبت‌شده آن (یا محل اصلی کسب و کار در صورتی که متفاوت از مرکز ثبت‌شده باشد)؛

ب. شرح ماهیت عملیات واحد تجاری و فعالیتهای اصلی آن؛

پ. نام واحد تجاری اصلی و واحد تجاری اصلی نهایی گروه؛ و

ت. اطلاعات مربوط به طول عمر واحد تجاری در صورتی که واحد تجاری با عمر محدود باشد.

تاریخ گذار و اجرا

139. واحد تجاری باید این استاندارد را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2009 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

اگر واحد تجاری این استاندارد را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

139 الف. استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 (اصلاح شده در سال 2008)، بند 106 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول جولای سال 2009 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. اگر واحد تجاری استاندارد بین‌المللی حسابداری 27 (اصلاح شده در سال 2008) را برای یکی از دوره‌های قبل بکار گیرد، این مورد اصلاحی باید برای آن دوره اعمال شود. این اصلاح باید با تسری به گذشته بکار گرفته شود.

139 ب. ابزارهای مالی قابل فروش به ناشر و تعهدات ناشی از انحلال (اصلاحات استاندارد بین‌المللی حسابداری 32 و استاندارد بین‌المللی حسابداری 1)، منتشر شده در فوریه سال 2008، بند 138 را اصلاح و بندهای 8 الف، 80 الف و 136 الف را اضافه کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2009 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند و اصلاحات مربوط به استاندارد بین‌المللی حسابداری 32، استاندارد بین‌المللی حسابداری 39، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 7 و تفسیر 2 کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی سهام اعضا در تعاونیها و ابزارهای مشابه را همزمان بکار گیرد.

139 پ. اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشر شده در می سال 2008، بندهای 68 و 71 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2009 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

139 ت. اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشر شده در آوریل سال 2009، بند 69 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2010 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری این مورد اصلاحی را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

139ث. [این بند اشاره به اصلاحاتی دارد که هنوز لازم‌الاجرا نشده است و بنابراین، در این ویرایش درج نشده است.]

139ج. به موجب اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشرشده در می سال 2010، بندهای 106 و 107 اصلاح و بند 106 الف اضافه شد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2011 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است.

139چ. [این بند اشاره به اصلاحاتی دارد که هنوز لازم‌الاجرا نشده است و بنابراین، در این ویرایش درج نشده است.]

139ح. استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی 10 و 12، منتشر شده در می سال 2011، بندهای 4، 119، 123 و 124 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی 10 و 12، اعمال کند.

139خ. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 13، منتشر شده در می سال 2011، بندهای 128 و 133 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 13، اعمال کند.

139د. ارائه اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع (اصلاحات استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی 1)، منتشر شده در ژوئن سال 2011، بندهای 7، 10، 82، 85 تا 87، 90، 91، 94، 100 و 115 را اصلاح، بندهای 10 الف، 81 الف، 81 ب و 82 الف را اضافه و بندهای 12، 81، 83 و 84 را حذف کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول جولای سال 2012 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. اگر واحد تجاری اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

139ذ. استاندارد بین‌المللی حسابداری 19 مزایای کارکنان (اصلاح شده در ژوئن سال 2011)، تعریف "سایر اقلام سود و زیان جامع" در بند 7 و بند 96 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی حسابداری 19 (اصلاح شده در ژوئن سال 2011)، اعمال کند.

139ر. اصلاحات سالانه - دوره 2009 تا 2011، منتشر شده در می سال 2012، بندهای 10، 38 و 41 را اصلاح، بندهای 39 تا 40 را حذف و بندهای 38 الف تا 38 ت و 40 الف تا 40 ت را اضافه کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را طبق

استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی

استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات، برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2013 یا پس از آن شروع می‌شود، با تسری به گذشته بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکارگیرد، باید این موضوع را افشا کند.

139ز تا 139س. [این بندها اشاره به اصلاحاتی دارد که هنوز لازم‌الاجرا نشده است و بنابراین، در این ویرایش درج نشده است.]

139ش. بهبود افشا (اصلاحات استاندارد بین‌المللی حسابداری 1)، منتشرشده در دسامبر سال 2014، بندهای 10، 31، 54 تا 55، 82الف، 85، 113 تا 114، 117، 119 و 122 را اصلاح، بندهای 30الف، 55الف و 85الف تا 85ب را اضافه و بندهای 115 و 120 را حذف کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال 2016 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. افشای اطلاعات مقررشده در بندهای 28 تا 30 استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 در ارتباط با این اصلاحات، برای واحدهای تجاری الزامی نیست.

کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 (تجدیدنظرشده در سال 2003)

140. این استاندارد، جایگزین استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی (تجدیدنظرشده در سال 2003) (اصلاح‌شده در سال 2005) می‌شود.